

இனம்

இனம் இனத்தைச் சேரும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com
editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல் ஆய்வு

International E-Journal of Tamil Studies

UAN.TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணிணிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:6 இதழ்:21 மே 2020

Vol.6 Issue:21 May 2020

ஆறாம் ஆண்டில் இனம்

ISSN/EISSN -/2455 - 0531

Inam: International E_Journal of Tamil Studies

CiteFactor
Academic Excellence Journal

CERTIFICATE
Of **IMPACT FACTOR**
1.10

SCORE | 1.10

ISSUED BY | Citefactor.org

Directory Indexing of International Research Journal

CALCULATED FOR YEAR
2019-20

Date Of Issue
April 22, 2020

Electronic Object Identifier (EOI)
www.citefactor.org/check/

ஆ.நஸ்வரன்

சே.முனியசாமி

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்வரத்தி

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
International E-Journal of Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்மூர்த்தி
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
பிஷப் ஹீப்ஸ் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் த.சுந்தியராஜ்
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
புதிருஷ்டா ஆந்தியா கலை அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

ஆலோசகைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)
திரு சு.புத்தந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் ந.இராஜேந்திரன் (கோயம்புத்தூர்)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாரூதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சுந்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671

inameditor@gmail.com

www.inamtamil.com

உள்ளே ...

வரலாறு

சுவாதுப்புலவரின் படைப்பாளுமை
Jawad Pulavarin Padaippaalumai
முனைவர் சே.முனியசாமி/Dr. S.Muniasamy | 4

நூலறிமுகமும் மதிப்பீடும்

'இலக்கண உறவு - தமிழும் தெலுங்கும்' : நூல்
மதிப்புரை (Ilakkana Uravu - Tamil and Telugu: Book
Review)

முனைவர் ஆ.ஈஸ்வரன்/Dr.A.Eswaran | 22

...

Chief Editors

Dr.M.Muneesmoorthy

*Assistant Professor in Tamil
Bishop Huber College, Trichy - 17.*

Dr.T.Sathiyaraj

*Assistant Professor in Tamil
Sri Krishna Adithya College of Arts and
Science, Coimbatore - 42.*

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)

Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)

Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondichery)

Dr.N.Veluchamy (Selam)

Sri S.SriKantharasa (Astralia)

Editorial Team

Dr.A.Mani (Pondichery)

manikurunthogai@gmail.com

Dr.G.Balaji (Coimbatore)

balajiand@gmail.com

Dr.R.Gunaseelan (Coimbatore)

gunathamizh@gmail.com

Dr.N.Rajendran (Coimbatore)

ilayavantamil@gmail.com

Dr.R.Raja (Trichy)

sengolan84@gmail.com

Dr.B.Sivamaruthi (Thailand)

sivasgene@gmail.com

Dr.S.Muthuselvam (Madurai)

muthuselvam8122@gmail.com

Dr.S.Vijaya Rajeshwari (Thanjavur)

76viji@gmail.com

Thiru.F.H.Ahamed Shibly (Srilanka)

shiblyfh@seu.ac.lk

Writing Instructions

1. இனம் பதிப்புக்குழுவினரால் தெரிவுசெய்யப் பெற்ற கட்டுரைகள் மட்டுமே இடம்பெறும்.
2. ஆய்வுக்கட்டுரை ஆய்வுநெறியைப் பின்பற்றியதாக அமைதல் வேண்டும்.
3. பக்க வரையறை இல்லை.
4. ஒருங்குறி எழுத்துருவில் அமைதல் வேண்டும்.
5. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தலைப்பு அமைதல் வேண்டும்.
6. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆய்வுச் சுருக்கம் அமைதல் வேண்டும்.
7. குறிச்சொற்கள் அமைதல் வேண்டும்.
8. துணைநூற் பட்டியல் APA 6th Edition format-இல் அமைதல் வேண்டும்.
9. இனம் உறுப்பினர் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும்.
10. மதிப்பீட்டாளரின் கருத்தை உரிய திருத்தம் செய்து உரிய நாட்களுக்குள் அனுப்புதல் வேண்டும்.
11. போலியான ஆய்வு எனக் கண்டறியப்பெற்றால் இணையப் பக்கத்திலிருந்து உடனே நீக்கம் பெறும்.

சுவாதுப்புலவரின் படைப்பாளுமை

Jawad Pulavarin Padaippaalumai

முனைவர் சே.முனியசாமி/Dr. S.Muniasamy¹

ABSTRACT: Poet Jawad was born in an Islamic family at Ramanathapuram District, Paramakudi, Emuneshwaram (1745-1808). He was properly educated and well versed in writing many poems. On seeing the poetic skills of Poet Jawad, King Sethupathi was supporting him. King Sethupathi donated 2 villages to Poet Jawad as appreciation of his poetic skills. He is also known as 'Sethu Kavi'. 6 books, many single poems, musical poems are his creations. This article explains the creative skills of Poet Jawad.

Keyword: ஐவாதுப் புலவர், சர்க்கரைப் புலவர், கிழவன் சேதுபதி, சேதுகவி, எமனேஸ்வரம், கொடுமனூர், பரமக்குடி, கீழக்கரை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடி எமனேஸ்வரம் எனும் கிராமத்தில் இசுலாமிய குலத்தில் பிறந்தவரே (1745-1808) ஐவாதுப் புலவர். முறையாகக் கல்வி கற்று பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். கவி இயற்றுவதில் புலமை பெற்றிருந்ததால் சேதுநாட்டின் அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். இவரைச் 'சேதுகவி' எனவும் அழைப்பர். கவி இயற்றும் திறமையால் இரண்டு கிராமங்களைக் கொடையாகப் பெற்றுள்ளார். 6 நூல்கள், தனிப்பாடல்கள், இசைப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை இயற்றியுள்ளார். இக்கட்டுரை ஐவாதுப் புலவரின் படைப்பாளுமையை எடுத்துரைப்பதாக அமைகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பரமக்குடி எமனேஸ்வரம் என்னும் ஊரில் 1745 ஆம் ஆண்டு இசுலாமியக் குலத்தில் பிறந்தவர் சுவாதுப் புலவர். ரகுநாத சேதுபதியிடம் அவர் மக்களுக்கு ஆசிரியராகவிருந்த தம் மாமனாரிடம் கல்வி பயின்று பின்பு தமிழ்மொழியின் மீது தீராத பற்றால், திருவாவடுதுறை ஆதினம் சென்று ஆதினகர்த்தா சோமசுந்தரத் தம்பிரானிடம் இலக்கிய இலக்கணங்களைப் பயின்று, திருமுலரின் திருமந்திரம் 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்பதை ஒலிக்கக் கண்டு, இசுலாமியத்தின் ஏகத்துவக் கொள்கையும், சைவசித்தாந்தமும் ஒன்றே எனக் கண்டு தெளிந்துள்ளார். இவ்வாறு தமிழ்மீது கொண்ட பற்றுதலின் விளைவால் கிழவன் ரகுநாத சேதுபதியின் ஆட்சிக்காலத்தில் சேதுநாட்டின் அவைக்களப் புலவராக இருந்தமையால் இவர் 'சேதுகவி' எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

¹ தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், ஜெ.பீ கலை அறிவியல் கல்லூரி, ஆய்க்குடி, தென்காசி - 627 852, தென்காசி மாவட்டம். மின்னஞ்சல் முகவரி: muniyasethu@gmail.com

புலவரின் திறத்தைப் பறைசாற்றும் முகமாக "வண்தமிழின் எண்ணோ, எழுத்தோ, இசையோ, இயற்புலவர் கண்ணோ' எனச் சுவாதுக் கவியை ஒரு தமிழ்ப்புலவர் பாராட்டுகிறாரென்றால், அவரின் பெருமையை நாம் தெளிவாக உணர்கிறோம்" என ச.வே.சுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகின்றார். (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.266)

ஐவாதுப் புலவரின் நூல்கள் அனைத்தும் தனித்தனியாகக் கிடைக்கவில்லை. அவரது வம்சாவழி வந்த எம்.கே.ஐமால் முஹம்மது என்பவர் சொல்லம்பு மகான் ஐவாதுப் புலவர் (2006), சேதுகவி ஐவாதுப் புலவர் (2013) ஆகிய இரு நூல்களையும் குறிப்புரையுடன் வெளியிட்டுள்ளார். அவர் வெளியிட்ட இவ்விரு நூல்களிலும் சுவாதுப் புலவர் தொடர்பான செய்திகள் நிரம்ப உள்ளன. மேலும் சுவாதுப் புலவர் பற்றித் தமிழிலக்கிய நூல்களில் ஆங்காங்கே உதிரியாகக் கிடைத்துள்ளச் செய்தியைக் கண்டறிந்து இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

புலமை அங்கீகாரம்

இவரது கவிப்புலமையை மன்னரும், மக்களும் கண்டு வியந்துள்ளனர். இதனை "ஐவாதுப் புலவர் பெருமகனார் தமிழைப் முறையாகப் பயின்றவர். வடமொழியிலும் வல்லமை பெற்றவர். ஏழு வயதிலேயே கவி இயற்றத் தொடங்கிய இவருக்கு அட்டாவதானம் செய்யும் ஆற்றலும் இருந்தது. மக்களும் மன்னரும் அஞ்சி மரியாதை செய்கின்ற மாட்சிமை பெற்றவர். வாது செய்யும் புலவர் பலரின் வாயடக்கி மகிழ்ந்தவர். கலை மதம் கொண்டிடும் ஐவாதுக் கவிச்சரப காம்பீர்ய துங்கனாய்த் திகழ்ந்த இவரது சிவிகையைச் சிலபோது, நாடாண்ட மன்னர்கூடச் சும்ந்து சென்றதுண்டு" (சொல்லம்பு மகான் ஐவாதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.18) என்பதையும், "இசுலாமிய நெறியைச் சார்ந்த இவர் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய அறிவுடன் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப் புலமையும் கொண்டு விளங்கினார். மக்களும் மன்னரும் அஞ்சி மரியாதை செலுத்தும் மாண்பினைப் பெற்ற ஐவாதுப் புலவர், வாது செய்யும் புலவர் பலரின் வாயடக்கி மகிழ்ந்தவர்" (சேதுகவி ஐவாதுப் புலவர், பக்.8,9) என்று ஐமால் முஹம்மது குறிப்பிடுவதையும் அறிய முடிகிறது.

பாடிய நூல்கள்

சுவாதுப்புலவர் எண்ணற்ற தனிப்பாடல்களும், ஆறு நூல்களும் படைத்துள்ளார். அவையாவன:

1. முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்
2. இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்தினம்
3. சந்திர சேகர வண்ணம்
4. நாகைக்கலம்பகம்
5. கொடுமஞர் முருகன் பதிகம்
6. மதீன் அந்தாதி

1.முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்

முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழை இராமநாதபுரத்தில் தன்னை வணங்காமுடி மன்னென்று பேர் வைத்து அரசாட்சி செய்த இரகுநாத சேதுபதி மகாராஜனை வணங்குமுடி மன்னென்று பாடிப் பரிசுப்பெற்று இந்நூலை இயற்றினார்.

இந்நூல் காப்பு செய்யுளுடன் தொடங்கி காப்புப் பருவம், செங்கீரைப் பருவம், தாலப் பருவம், சப்பாணிப் பருவம், முத்தப் பருவம், வாராணைப் பருவம், அம்புலிப் பருவம், சிறுபறைப் பருவம், சிற்றிற் பருவம், சிறுதேர்ப் பருவம் எனும் பத்துப் பருவங்களுடன் பாடியுள்ளார். பத்துப் பருவங்களில் பாடப்பட்ட பாடல்கள், ஆசிரிய விருத்தம், கலிச்சந்த விருத்தம், சந்தக் கலிப்பா, கலி விருத்தம் போன்ற பாக்களில் இயற்றியுள்ளார்.

முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் நூலை ஆற்காட்டு நவாபு முகம்மதுஅலி வாலாஜா (1723-1795) அவர்களைக் கொடை நாயகராகக் கொண்டு பாட விரும்ப, நவாபும் சவாதுப் புலவரின் ஆசைக்கிணங்க இசைவு தெரிவித்துள்ளார். ஆகையால் உளம் மகிழ்ந்து அரங்கேற்றுமாறு அழைக்கப்பட்டு அரங்கேற்றம் நடைபெறுகிறது. இந்நூலில் சில பாடல்களைக் காணலாம். காப்புப் பருவத்தில் இறுதிச் செய்யுளில்,

"எந்நாளும் ஒரு குடையில் அவனி அரசாளும் நம்
இரகுலுல்லா பெரும் தீன்
ஈடேற வண்ண சொர்ணக் கொடி வளர்ந்தேற
விலகு கூறானி மாதர் (ஹீருலின் பெண்கள்-சுவனத்துப்
பெண்கள்)

தன்னாளர் எனச் சொர்க்கம் எட்டையும் அலங்கரித்
தவரா எதிர்த்து நிற்க
ஷரகுநெறி தழைவான் நவாபு முகமதலிகான்
தருபுத்ர சந்தானமும்"

பொன்னால் வளர்ந்த செங்கோலும் தகுத்தும்
எப்போதும் அரசாட்சி செய்யப்
பொன்முடியில் அடிவைத்த சுல்தான் முஹ்யத்தீன்
புரவலர் செழிப்பு வேண்டில்
அந்நாள் ஒலிகுலத்து ஆண்பெண்ணின் நாலுபத்து
ஐவரும் பீர்நால் வரும்
ஆறிருவர் ஈரேழு ஆலிம் உலமாமுமீன்
அனவரும் கிருபை செய்வாரே!"
பொன்னால் வளர்ந்த செங்கோலும் தகுத்தும்
எப்போதும் அரசாட்சி செய்யப்
பொன்முடியில் அடைவைத்த சுல்தான் முஹ்யத்தீன்
புரவலர் செழிப்பு வேண்டில்"

(சொல்லம்பு மகான் ஐவாதுப் புலவர், பக்.32,33)எனும் பாடல்கள் அமைகின்றன. இறுதி நான்கடிப் பாடலைப் சவாதுப் புலவர் பொருள் கூறி விளக்கி முடித்ததும்,

அருகே இருந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் அதனை நவாபுக்கு உர்தாவில் மொழியாக்கம் செய்ததும் நவாபுக்கு முகம் இறுகிய தன்மை ஏற்பட்டது. அவரின் முகம் இறுகியதை அருகிலுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அறிந்துவிடினும் சவாதுப் புலவரோ கவனிக்கவில்லை. பின்பு செங்கீரைப் பருவத்தில் இறுதிப்பாட்டினைப் பாடிய சவாதுப் புலவர்,

'பாதளவி பாடன் முகமதலிகானுக்கு உபய

பாதமலர் ஈந்தருளுவீர்'

எனும் அடியின் கருத்தினைக் கேட்டதும் நவாபு முகமலர்ச்சியால் மலர்ந்தார். மேற்சட்டிய இரு அடிகளுக்கு இசுலாமியக் கலைக் களஞ்சியத்திலிருந்து எம்.கே.ஐமால் முஹம்மது கீழ்க்கண்ட விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். அவ்விளக்கமாவது, "முஹ்யத்தீன் ஆண்டகையவர்கள் ஹிஜ்ரி 559 ஆம் ஆண்டு தம் தவச் சாலையில் அறப்போதம் செய்து கொண்டிருக்கையில் 'என்னுடைய பாதங்கள் வலிமார்கள் தோள்கள் மீதிருக்கும்' என்று உரைத்தவுடன் அங்கிருந்த இறைநேசர்கள் அனைவரும் இவர்களின் பாதங்களைத் தங்கள் தோள்மீது வைத்துக் கொண்டனர். இவ்வாறே உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்த அனைவரும் செய்தனர். ஒரு பலி மட்டும் இவ்வாறு செய்யாததன் காரணமாக 'வலி'யின் விலாயத்தை இழந்தார்". (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.33) "வலி என்றால் ஒரு இறைநேசரை குறிக்கும். வலிமார்கள் என்றால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல இறைநேசர்களை குறிக்கும் நாம் வலிமார்கள் என்று கூறினால் அதில் ஸஹாபாக்கள், தாபியீன்கள், தபஅத்தாபியீன்கள், இமாம்கள் ஏனைய அவ்லியாக்கள் அனைவரும் அடங்குவார்கள்".

(http://www.mailofislam.com/valimar_endral_yaar.html) எனும் சான்று வாயிலாக வலி என்பதற்கு விளக்கம் அறியலாம்.

முகையதீன் ஆண்டவர் பதினெட்டு ஆண்டுகள் காட்டில் சருகுகளைத்தீன்று, வேறெதையும் உண்ணாது, உறங்காது கடும் தவத்தினை மேற்கொண்டுள்ளார். இதனை அறிந்தவராய் தான் இயற்றிய இந்நூலில் நயம்படக் காட்சிப்படுத்தும் வாயிலாக எடுத்துரைப்பதை,

"தேனும் கனியும் முப்பழம் திரட்டுப் பாகும் சர்க்கரையும்
தெள்ளி வடித்த தெள்ளமுதும் திருவாய் கசப்ப மறுத்தோடும்
பானும் மதியும் ஒவ்வாத பனிமா ளிகைவிட் டெழுந்தருளி
பசும்பாசடைத் தீந்தெரியழற் பைங்காட்டில் சருகுண்டு இனித்து

மனம்

தானும் தனிமைத்துணையாக்கித் தனியாய்ப் பெருந்தாகம் படைத்து
சயனம் ஒழித்துக் கண்முடிச் சடத்தை மறந்து தவம் செய்த
கானம் புகுந்து தவம் செய்த களிறே தாலோ தாலோலோ
கருனைக்கடலே செய்யி பதூல் காதி தாலோ தாலோலோ"

எனும் அடிகளில் ச.வே.சுப்பிரமணியன் சுட்டுவதைக் காண முடிகிறது. (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.266)

2. இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் பஞ்சரத்ன மாலை

"பஞ்சரத்தினம் என்பது ஐந்து பாடல்களால் ஆனது. சேது மன்னர்களின் குல தெய்வம் இராஜராஜேஸ்வரி மீது பாடப்பட்டது". (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.43)

நூல் எழுந்த சூழல்

சேதுபதி மன்னரின் செல்ல மகளுக்கு அம்மை நோய் ஏற்பட்டு குணமாகாமல் இருந்தது. மகளின் நோய் குணமடைய வேண்டுமென்பதால் ஓட்டுமொத்த அரண்மனையே சோகமயமானது. என்ன செய்வதென்று திகைத்துப் போன நேரத்தில் சேதுபதி மன்னர், சவாதுப் புலவரை அழைத்து, சூழலை விளக்கினார். இதைக் கேட்டறிந்த சவாதுப் புலவர் வாழையிலை வரச் செய்து அதன்மீது மன்னர் மகளைப் படுக்க வைத்து அருகே அமர்ந்து மனமுருகி சேதுகுல தெய்வமாகிய இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் மீது ஐந்து கவிகளைப் பாடியுள்ளார். உடனே சேதுபதியின் மகளின் உடம்பில் அம்மை முற்றிலும் இல்லாமல் போய்விட்டது. இதைக் கண்ட மன்னர் அகமகிழ்ந்து சவாதுப் புலவருக்கு சவாத்தான், வண்ணவயல் என்ற இரண்டு கிராமங்களைப் பரிசளித்தார். இதனை உறுதி செய்யும் முகமாக "வைசுரி நோயால் வாட்டமுற்றிருந்த சேதுபதி அரசரின் நோய் நீக்கும் வண்ணம் 'இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்ன மாலை' என்ற நூலைப் பாடியுள்ளார்". (இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.69) எனும் செய்தியின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் பஞ்சரத்ன மாலை எனும் நூல் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் தம் கரத்தில் கிடைத்துவிட்டதாக "இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் பஞ்சரத்ன மாலை அம்மன் ஸ்தோத்திர மாலை" என்ற பெயரில் உள்ளதாக கோவை மலுமிச்சம்பட்டி ஆதினம் ஸ்ரீ சிவசண்முகசுந்தர பாலகுரு சுவாமிகள் நம்மிடம் தெரிவித்தார்கள். அதனை நம் கண்கள் கண்டவுடன் அடுத்த பதிப்பில் இறையருளால் இடம்பெறச் செய்ய உள்ளோம்" எனும் செய்தியினை சவாதுப் புலவர் வம்சாவழி எம்.கே.ஜமால் முஹம்மது குறிப்பிட்டுள்ளார். (சேதுகவி ஐவாதுப் புலவர், பக்.62,63)

3.சந்திரசேகர வண்ணம்

பெரும்வள்ளல் சந்திரசேகரப் பிள்ளை மீது பாடப்பட்டதால் 'சந்திரசேகர வண்ணம்' என அழைக்கப்பட்டது. இந்நூல் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. ஒரு பாடல் மட்டும் கிடைத்துள்ளது. அதனை,

"விருதிலக் கணகா வியப்ரசங் கத்தின்மனு
வேந்தர்கள் சபாரஞ்சித
வித்வசே கரன்கண்ட முதண்டம் வென்றமா

வெகுவித்தை யாடம்பரன்
 கருதியெதி ரிடுபுலவர் தர்க்கமிடு வாயிலே
 கவியாப் பினைக்கடாவும்
 காலமா நுதமதுர கவிசொரி சவா துவளர்
 கவிராச சரபநிருபம்
 தருவிதவி ரணவிரு திலக்கண சுலக்கணம்
 தாங்குகை லாசன்மகவே
 தந்தரசே கரவருண சந்த்ரசே கரமதா
 சலமகா முனிவயாமும்
 இருநிலம் புகழ்வண்ணம் என்றொரு பிரபந்தம்
 இசையினூற் படிபாடினோம்
 இருநூறு பொன்னொரு முடிப்பாக வேகபரிந
 திக்கணம் அனுப்புவாயே"

எனும் அடிகளில் பாடியுள்ளார் என்பதை அறியலாம். (தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, பதினாறுவாழ்வு புத்தகம், ப.49)

4.நாகைக் கலம்பகம்

நாகைக் கலம்பகம் எனும் நூல் கிடைக்கவில்லையெனினும் இந்நூலில் காணலாகும் ஒரு பாடல் மட்டும் கிடைத்துள்ளது.

" அவனியோடு பதினாலு அண்டமும் பிண்டமும்
 அகன்ற பூமண்டலமுமோர்
 அரசுபெற்றா லும்நவகோடி நிதியம் படைத்து
 அனகாபுரம் செய்யினும்
 தவமகிமை யால்கடலை உண்டுமிழ்ந் தாலும்மலை
 தலைகவிழ ஒருவிரலிலே
 தாங்கிய பலம்பெற்று இருந்தாலும் அஷ்ட
 சம்பத்துடன் சித்தாடினும்

குவலயம் தன்னில் மிக்கான நாகூரினில்
 குடிகொண்ட பள்ளிவள்ளல்
 கோகனக மாரிளஞ் சேவடிகளை அன்பினோடு
 கூறாதிருப் பாராகில்
 ககனநபி ஷரகினை இகழ்ந்தவர்கள் என அரைக்
 காசென மதித்திடாமல்
 காதைக் களைந்தவர்கள் கண்ணைப் பிடுங்கிநம்
 காலால் உதைக்கலாமே!"

எனும் அடிகள் மூலம் காணலாம். (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், பக்.40,41)

5.கொடுமனூர் முருகன் பதிகம்

முதுகுளத்தார் அருகே கொடுமனூர் எனும் சிற்றூரில் முருகன் கோவில் ஒன்று அமைந்துள்ளது. அக்கோவிலில் வீற்றிருக்கும் முருகன் பற்றிப் பாடியதே

இந்நூல், சுவாதுப் புலவர் இசுலாமிய சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது வெள்ளிடைமலை. இருப்பினும் அவர் முருகனைப் பற்றி பதிகம் பாடியிருப்பது வியப்பளிக்கிறது.

நூல் எழுந்த சூழல்

சிவகங்கை மாவட்டம் தேவகோட்டை எனும் ஊர் உள்ளது. இவ்வூரில் திண்ணப்பச் செட்டியாருக்கு வெள்ளையப்பன், இராமநாதன் என இரு புதல்வர்களில் இராமநாதன் செட்டியார் மகன் பழனியப்பனுக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாதிருந்ததால் பழனியப்பன் செட்டியார் சுவாதுப் புலவரைக் கண்டு குழந்தைப் பாக்கியம் உண்டாக இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் என முறையிட்டார். அவரது கோரிக்கையை ஏற்று சுவாதுப் புலவர் பாடியதே கொடுமனூர் முருகன் பதிகம்.

இந்நூல் பன்னிருசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ளது. மொத்தம் பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டுத் திகழும் கொடுமனூர் முருகன் பதிகத்தில், முதலாவது பாடல், முருகனின் அழகியத் தோற்ற நிலையினைக் காட்சிப் பொருளாகவும், இரண்டாவது பாடல், முருகன் எழுந்தருளிய தலங்களை வரிசைபடுத்தியும், முன்றாவது பாடல், முருகனின் திருப்பெயர்களைத் திருமந்திரங்களாக எண்ணி ஒதுமாறும், நான்காவது பாடல், முருகனின் கோவில் தல விருட்சகங்களை வகைப்படுத்தி அவன் விளையாடும் வகைகளைப் பற்றியும், ஐந்தாவது பாடல், முருகனின் படைவென்ற இரகசியத்தை எடுத்துக்கூறியும், ஆறாவது பாடல், அட்டாமாசித்தி பல பெற்றாலும் முருகன் அருள் பெறுவதற்கு ஈடாகுமா என்பதை விளக்கியும், ஏழாவது பாடல், முருகனைச் சிறையிட்டது, நக்கீரனைச் சிறை மீட்டது, ஞானசம்பந்தராய்ச் சமணரைக் கழுவேற்றியது, அருணகிரியாருக்குச் செந்தமிழ் அளித்தது போன்ற திருவிளையாடல்களையும், எட்டாவது பாடல், முருகனை தரிசித்தால் உண்டாகும் நன்மைகளையும், ஒன்பதாம் பாடல், முருகனை வழிபடுபவர்களை எந்த தீய சக்திகளும் நெருங்காது என்பதையும், பத்தாவது பாடல், பதிகம் எழுந்தச் சூழலையும், பதினொராவது பாடல், முக்கடவுள்கள், நன்கு வேதமுணர்ந்தோர், முப்பத்து முக்கோடி வானவர்கள் இன்னும் பிறரை வாழ்த்துவதாக அமைகின்றன.

கொடுமனூரில் அமைந்திருக்கும் முருகன் கோவில் சுவரில் கொடுமனூர் முருகன் பதிகம் முழுதும் மதுரையைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் பிள்ளை உபயமாகக் கல்வெட்டில் வடித்து வைத்துள்ளார்.

கொடுமனூர் முருகன் பதிகத்தில் முதலாவதாக அமைந்த பாடல் ஒன்றைச் சான்றாகக் கீழே காணலாம்.

"பூமேவு சண்முகம் விலாசமும் ஈராறு
புருவமும் கீரிட முடியும்
பொட்டுருத லும்கனக குண்டலமும் அருண்மாரி
பொழியும் ஈராறு விழியும்

மாமேவு செம்பவல வாய்மந்த காசமும் மாலை யணியும் கழுத்தும்"

(சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர், ப.76) எனும் பாடல் மூலம் முருகனின் தோற்றத்தையும் அவரது சிறப்பையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது.

கொடுமனூர் முருகன் கோவிலில் இசுலாமியப் புலவரான சவாதுப் புலவரின் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது எனும் செய்தி இங்கே கவனிக்கத்தக்கது. முதலாவது, ஒரு இசுலாமியப் புலவர் முருகக் கடவுள் மீது பதிகம் பாடிய செயல் போற்றத்தக்கது. இரண்டாவது முருகக் கடவுள் மீது இசுலாமியப் புலவர் பதிகம் ஒன்று பாடிவிட்டார் என்பதை அறிந்து அக்கோவிலில் அவரது சிலை வடித்திருப்பது வாழ்த்தத்தக்கது. இதன் மூலம் மதம் எனும் நிலையைக் கடந்து சமய நல்லிணக்கத்தோடு இவர்கள் செயல்பட்டுள்ளனர் என்பதை அறியும்போது இந்து மற்றும் இஸ்லாமியர்களுக்கிடையே உள்ள சகோதரத்துவத்தையும், மத நல்லிணக்கத்திற்கு ஒர் சிறந்த சான்றாகவும் விளங்குகிறது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

6.மதீன் அந்தாதி

சவ்வாதுப் புலவர் இயற்றிய மதீனத்து அந்தாதியில் செய்யுள் அனைத்தும் அந்தாதி இலக்கண வரம்பிற்குட்பட்டவாறு அமைகின்றது. இவற்றில் முற்று, மடக்கு எனும் சொல்லணியும் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதனை,

"அண்ண லவனி தனையாளு நாயக ராணையில்வான
அண்ண லவனி ரண்டாகச் செய்தேவ ரணி நிலையில
அண்ண லவனி தையர் மின்னைப் போன் மதீ னத்தரருள்
அண்ண லவனி வனாமெனப் பாத மருள்குவரே

18 அண்ணனவனி என்னும் ஒரே சொற்றொடர் நான்கு அடிகளிலும் நான்கு பொருள் தரும்படி ஆசிரியர் அமைத்திருப்பது நன்கு புலனாகிறது." என்பதை அறியலாம். (இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்களின் தமிழ்ப்பணி, பக்.69,70)
https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/151125/8/08_chapter%202.pdf

சவாதுப் புலவர் மதீன் அந்தாதியை இயற்றினாரா? இல்லையா? என இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. சான்றாக, "மதீன் அந்தாதியைச் சவ்வாதுப்புலவர் இயற்றினாரென்றும், சர்க்கரைப்புலவர் இயற்றினாரென்றும் இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன" (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.44) அதேபோல் மதீன் அந்தாதியை சர்க்கரைப்புலவர்தான் எழுதியதாக "நகைச்சுவை தோன்ற உரையாடுவதிலும், செய்யுள் இயற்றுவதிலும் வல்லவரான இவர், மதீனாவைச் சிறப்பித்து ஒர் அந்தாதி பாடியுள்ளார்". எனும் சான்றும் கிடைத்துள்ளது. (சி.பாலசுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.229)

மதீன் அந்தாதியை சவாதுப் புலவர் இயற்றினாரா? அல்லது சர்க்கரைப்புலவர் இயற்றினாரா? எனும் இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு என்பதை மேற்சட்டிய குறிப்புகளுடன் காணமுடிகிறது. இவ்விருவரும் சமகாலத்தவர் என்பதால் குழப்பங்களும் ஏற்படுவதுமுண்டு. இருப்பினும் மதீன்

அந்தாதி முழுமையாகக் கிடைக்கும் பட்சத்தில் அதில் காணலாகும் பாடல்களை ஆய்வு மேற்கொண்டால் உண்மை புலப்படும்.

இசைப்பாடல்கள்

சுவாதுப் புலவர் இசைப்பாடல்களை இயற்றியுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது. அரபி மொழியை முற்றிலும் கற்காவிடினும் இசுலாமியப் புலவர்களான தக்கலை பீர்முஹம்மது, குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு போன்றவர்களின் பாடல்களில் அரபிச் சொற்கள் வருவதுபோல இவரது பாடலிலும் அரபிச் சொற்கள் கலந்து வருகின்றன. இறைவனை எண்ணிப் பாடுகையில்,

பல்லவி

"அஹ்தானவா எனைநீ என்றும் ஆதரிப்பாயே
ஐகமீதில்யான் பிழைகள் மிகச் செய்திருந்தாலும்

(அஹ்தானவா...)

(அஹத் - ஏகம்)

சரணங்கள்

பராபரா நிரா மயப்பிறப் பாகர நிரா
சரா சரா உயிர்கட்குத் தனித் தழு தீயும் ...

(அஹ்தானவா...)

உனைமறப் பாரோ தனித் துணைத் தொழுவவர்
தனைமறந் துணைத் தொழுவார் தாழ்வொன்றிலையே

(அஹ்தானவா...)

யாரகூல் நபிக நாயகம் பொருட்டினால்
பாரினில் முஹம்மது மீர்ஜவாது பணியும்

(அஹ்தானவா...)"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், பக்67,68) எனும் இசைப் பாடல் வாயிலாகவும்,

பல்லவி

ஆதி இறைவன் தாத வேதா போதா
பாத மாமலர்த் தாதா நீதா நாதா

(ஆதி...)

அனுபல்லவி

சோதித் தருள ஒளியில் உதித்த
சுடரின் வடிவே கருணைக் கடலின் அமுதே திருவே (ஆதி...)

சரணம்

அஞ்செ முத்தனில் அஹ்தாய் யுஹ்தாய் ஸமதாய்
பிஞ்செ முத்தனில் பிரிவாய் விரிவாய் உருவாய்
மிஞ்சு மோர் பொருளாய் விளங்கிய
மெய்யா வடியேன் வினைதீர்த்
துய்யும் படியே நிதமும்...

(ஆதி...)

சித்தம் வைத் தன்பு செய்வீர் அய்யா மெய்ய
பதம மாமலர்ப் பாதம் தாரீர் வாரீர்
பக்தன் மஹம்மது மீர் ஜவாது
பகரும் தமிழுக் கிரங்கி
ஜகமும் புகழ் பெற்றிடவே!"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.68) எனும் இசைப்பாடல் வாயிலாகவும் சவாதுப் புலவர் இசைப்பாடல் இயற்றுவதிலும் புலமையுடையவர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

தனிப்பாடல் பட்டியல்

(சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி எனும் நூலில் 42,43 ஆகிய பக்கங்களிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது)

எண்	பாடப்பட்டோர்	பாடல் எண்ணிக்கை
1	இரகுநாத சேதுபதி	1
2	புதுக்கோட்டை ரகுநாதத் தொண்டைமான்	1
3	புதுவை ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை	2
4	சோலை முதலியார்	1
5	செல்லப்பனைப் புகழ்ந்து	1
6	செவ்ரி வல்லத்தேவர்	1
7	சந்திர சேகரப்பிள்ளை எழுதிய சீட்டுக்கவிக்கு	1
8	மேலப்பாளையம் இசுலாமிகள் அனுப்பிய சீட்டுக்கவிக்கு	4
9	திருவாரூர் கனகசபை ஆண்டி மணியகாரன் மீது வசைகவி	1
10	முத்தையாபுரம் பாலசுந்தரம் (குரவர்)	1
11	முக்குளம் எனும் ஊரில் பள்ளிவாசலில் தொழுகை நடைபெறாததைக் கண்டு மனம்வெதும்பி	1
12	நத்தகுளத்து முஸ்லீம்கள் பேரில்	1
13	கீழக்கரையில் இஸ்மாயில் லெப்பையின் மகன் ஹபீபு முகம்மது மீது வாழ்த்துப்பா	1
14	புதுக்கோட்டை விஜயரகுநாதத் தொண்டைமான் தந்த 'ஆறாது நாற்பத்து ஒன்றாம்' என்ற ஈற்றடிக்குப் பாடிய வெண்பா	1
15	நாகூர் தர்ஹா நாயகத்தின் மீது பாடிய வெண்பா	1
16	சர்க்கரைப் புலவரின் மீது வசையாகப் பாடியது	1
17	சிவகங்கை கவுரிவல்லப மகாராசரிடம் பரிசீற்காகப் காத்திருந்து அது பெறாது அரசனைக் கண்டபோது பாடியது	1

18	இரகுநாத சேதுபதி பவனி வரும்போது யானை மேலேறிச் சென்ற இப்புலவர் சேதுபதியின் யானையைப் புகழ்ந்து பாடியது	1
----	---	---

கிழவன் சேதுபதியும் ஜவாதுப் புலவரும்

"திருமலை சேதுபதி, தளவாய் இரகுநாத சேதுபதி என்ற குலப் பெயர்களுடன் அழைக்கப்பட்ட இராமநாதபுர அரசர் பல நேரங்களில் கிழவராக வேடம் பூண்டு பலரை மருட்டி விட்டதின் காரணமாக கிழவன் சேதுபதி என அழைக்கப்பட்டார்". (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.10)

கிழவன் சேதுபதி ஒருநாள் இரவு நேரத்தில் கிழவர் வேடம்தரித்து தெற்குப்பட்டணம் வடகோடிப் பகுதியில் சென்று கொண்டிருக்கையில் ஒரு வீட்டில் தாய் தன் மகளை நோக்கி 'வரும் மனிதர் நல்லவர், பணக்காரார், உன்மீது மோகம் கொண்டு வேட்கையாக உள்ளார். எனவே அவரது விருப்பதிற்கேற்ப மறுக்காமல் நானும் சரியெனக் கூறி விட்டேன். உனக்காக அவர் வாங்கிக் கொடுத்த சேலையும், தைக்கப்பட்டுள்ள கச்சும் இந்த முடிச்சினுள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதே இதை எடுத்து உடுத்திக் கொள். அவர் வரும்போது அவரை சந்தோஷப்படுத்திப் பிரியமாக வைத்துக் கொள்' என கட்டளை பிறப்பித்தாள். இதைக் கேட்ட மகளுக்கு இடிவிழுந்தாற் போல ஆனது. திருமணமாகி தன் கணவன் பொருளீட்டுவதற்காக வெளியூர் சென்றுள்ளார். அவருக்கு எவ்வாறு துரோகம் இழைப்பது என யோசித்து தன் தாயிடம் முடியாது என்ற ஒற்றைச் சொல்லுடன் மன உறுதியுடன் செயல்பட்டாள். இதைக் கேட்ட தாய்க்குச் சினம் அதிகரித்தது.

இவ்வாறு தாய்க்கும் மகளுக்கும் பெரிய வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் கிழவன் சேதுபதி சத்தம் கேட்டு கவனித்து பூட்டியிருந்த வீட்டுக் கதையைத் தட்டுகிறார். கதையைத் திறந்த தாயைக் கண்டதும், நான் இராமேஸ்வரம் செல்லும் யாத்ரிகள். நீண்ட தொலைவிலிருந்து வருகிறேன். இன்று இரவு மட்டும் உங்கள் வீட்டுத் திண்ணையில் உறங்க அனுமதி தாருங்கள் என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட தாய், இவரை இங்கே தங்க அனுமதித்தால் நமது திட்டம் நிறைவேறாது என்பதை நினைவில் கொண்டு, அருகில் யாத்ரிகர் தங்க சத்திரம் சாவடிகள் அதிகம் உள்ளன. அங்கே போய் தங்கிக் கொள்ளுங்கள் இங்கே தங்க முடியாது என்று கடிந்து சொல்லிவிட்டாள். நிலையறிந்து அதை ஏற்றுக் கொள்வது போல நடித்து, செல்கிறேன் என பதிலளித்தார். சிறிது நேரம் கழித்து திரும்பவும் வந்து வீட்டின் நிலைப்பாட்டை அறிய இருளில் மறைந்து கொண்டு தாய்க்கும் மகளுக்கும் நடக்கும் விவாதத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

தாயின் பேச்சு மகளை வற்புறுத்தி முடிச்சைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆணையிட்டாள். இதை ஏற்காது வெறுப்புடன் தட்டிவிட்டாள். அது உடனே இருளில் மறைந்து நிற்கும் கிழவன் சேதுபதியின் காலில் விழுந்தது. அதைக் கண்ட கிழவன் சேதுபதி முடிச்சை எடுத்துக் கொண்டு விரைவாக நடக்க

ஆரம்பித்தார். விரைந்து நடந்து செல்லும் போது வீட்டுத் திண்ணைகளில் உறங்கிக் கிடந்த சிலரின் கண்களில் தென்பட்டார். இருப்பினும் விரைவாக அரண்மனையை நோக்கி செல்லும்போது எதிரே சவாதுப் புலவரின் வீடு தென்பட்டது. அன்று வெள்ளிக் கிழமையென்பதால் சவாதுப் புலவர் தொழுகைக்குப் பள்ளிவாசல் சென்றிருந்ததால் வீடு பூட்டப்பட்டிருந்தது. உடனே மாற்றுச் சாவி கொண்டு வீட்டின் உள்ளே ஓரிடத்தில் முடிச்சை வைத்து, வீட்டை பூட்டி அரண்மனைக்குச் சென்றார்.

மகளால் வீசப்பட்ட முடிச்சைத் தேடிப் பார்த்துக் கிடைக்காததால் விடிந்ததும் கூச்சல் கூப்பாடிட்டு எனது பொருள் களவு போய்விட்டதே என்று சத்தமிட்டார். சுற்றியுள்ள மக்களுக்குச் செய்தி பரவியது. மக்கள், அரச சேவகர்கள் கூடினர். நிலையறிந்து தேடத் தொடங்கி இறுதியாக சவாதுப் புலவர் வீட்டோடு நின்றது. அங்கே பரிசோதனை நடத்த வேண்டுமென முடிவெடுத்தனர். உடனே மன்னருக்குச் செய்தி தெரிவிக்கப்படுகிறது. புலவர் இப்போது தூங்கிக் கொண்டிருப்பார் யாரும் தொந்தரவு செய்யாதீர்கள் எனக் கூறி அவரது வீட்டின்முன் காவல் காக்க உத்தரவு போடுகிறார். அவ்வாறே நடைபெறுகிறது.

நேரம் கடந்தது. புலவரும் கண்விழித்தார். வெளியே வந்ததும் அரச அலுவலர்கள் நிலையினைக் கூறினார்கள். ஒன்றுமறியாப் புலவர் என் வீட்டைச் சோதனை செய்து கொள்ளுங்கள் எனக் கூறினார். உள்ளே நுழைந்து சோதனை செய்தனர். பின் துணிமுடிச்சு இருந்ததைக் கண்டறிந்து, அரசவையில் விசாரிக்கப் பெற்றது. அரசர் புலவரை நோக்கி "ஐவதுப் புலவரே நீங்களே ஒரு கலை முடிச்சு! இந்நிலையில் உங்களை இங்கு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறதும் கலை முடிச்சாகவே காணப்படுகிறது. இவைகளைக் கவனிக்கிறபோது உங்களை வேறுவகையில் வைத்துப் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏன் உங்கள் மனநிலை இவ்வாறு வேறு வகையில் சென்று விட்டதென்பதை உணர்கிற போது அது வெளிக்குச் சொல்ல முடியாததாய் இருக்கிறதே' என்று வருந்தும் தன்மையில் குத்தல் குதிகொள்ளப் பேசினார்" (சொல்லம்பு மகான் ஐவதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.13)

மன்னர் சொல்வதைக் கேட்ட புலவர் எந்தத் தவறையும் செய்யாத நமக்கு இந்தச் சோதனையா என நினைவில் கொண்டு இடிமுழக்கமாய்ப் பாடல் ஒன்றைப் பாடுகிறார். அதனை

"தொட்டான் அயல்போய வேளை மகளையோர் சோரனிடம்

கட்டாயமாகக் கலவிசெய்யச் சொன்ன காரிகையால்

கட்டாடை தன்னைக் களவாடி என்னில் கரந்ததுநும்

பட்டாங் கதன்றோ ரகுநாத சேதுபதி மன்னனே"

எனும் பாடல் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. (சொல்லம்பு மகான் ஐவதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.13) ஒரு தவறும் அறியாத தம்மீது குற்றம் சுமத்த விளையும்

போது, தனது கூர்மையான புத்தியால் பிழையிழைத்தவன் அன்று என நிரூபிக்க முடிந்தது என்பதை அறியலாம்.

சுவாதுப் புலவரும் சர்க்கரைப் புலவரும்

இருவரும் கவிப் புலமையில் ஆற்றலுடையவர்கள் என்பதால் இருவருக்கும் இடையிடையே விவாதங்களும் கருத்து வேறுபாடுகளும் வருவதுண்டு. ஒருமுறை இருவருக்குமான வாக்குவாதத்தில் "சர்க்கரைப்புலவர், "நான் சர்க்கரைப்புலவர்" என்று பெருமையுடன் கூற பதிலுக்கு ஜவாதுப் புலவரவர்கள் 'சர்க்கரை தொண்டை மட்டும்! ஜவ்வாதோ கண்ட மட்டும்! என மறுமொழி கூற, பதிலுக்கு மீண்டும் சர்க்கரைப் புலவர், தொண்டை-கண்டம் இரண்டும் ஒரே பொருள்தானே என்று கூற அதற்கு ஜவாதுப்புலவர் "சர்க்கரை தொண்டை மட்டும் தான் இனிக்கும்! ஆனால் ஜவ்வாதோ கண்கண்ட தொலைவரை மணக்கும்!" என்று விளக்க, சர்க்கரைப் புலவர் மனதில் தம்மை ஜவாதுப்புலவர் இழித்துரைத்துவிட்டாரே என்ற கோபம் வடுவாகி, அன்று பள்ளிவாயிலில் உளுச்செய்யும் வேளையில் குமுறி எழுகிறது". இவ்வாறு நடந்து விடுகிறது. (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப்புலவர், ப.41)

பின்பு இதை மனதில் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்ட சர்க்கரைப்புலவர், பள்ளிவாசலில் முகம் கை, கால் அலம்புவதற்கு நீர்த்தேக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு, சுவாதுப் புலவரின் அருகில் சென்று கட்டித்தழுவி தன் அன்பை வெளிக்கொணரும் முகமாக நடித்துள்ளார். கட்டித் தழுவிய உடனே வெடுக்கென விலகினார். இதைக் கண்ட சுவாதுப்புலவர் ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்துப் போய் நின்றார். 'ஜவ்வாது என்பது பூனையின் இடுக்கிலிருந்து எடுக்கப்படுவதால் தொடுகை கூடாதே! அதை நான் தொட்டுவிட்டேனே?!' எனக் கேலி செய்து நீர்த்தேக்கம் செய்துள்ள இடத்திற்குத் தன்னைச் சுத்தப்படுத்துவதாகச் செல்கிறேன் எனச் சென்றுவிட்டார். இதனையுணர்ந்த சுவாதுப்புலவர் சுவாது என்பது இறைவனின் பெயர், பெருங்கொடை வள்ளல் எனும் பொருளை அறியாது இவ்வாறு செய்து விட்டாரே என மனம் கலங்கி கொதித்தெழுந்து சாபமிடுகிறார். 'அகக்கண் பொட்டையான இவனுக்கு எஞ்சியுள்ள மற்றொரு முகக்கண்ணும் பொட்டையானால் (தொலைந்தால்)தான் மார்க்கம் நிலைத்து நிற்கும்' என உணர்வுகள் கொந்தளிக்க... கொதிதெழ... வாயிலிருந்து அருளாக - அரிவாளாக-

தாமதியா மல்எங்கள் ஷாஹூல் ஹமீதொலியை
நாமதியா திருந்த நாளெல்லாம் - நேமம்
கலைத்தவனுக்குக் கின்னுமொரு கண்போனால் மட்டும்
நிலைக்கு ஷரகு நெறி!"

எனப் பாடுகிறார். (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப்புலவர், பக். 42,43) உடனே சர்க்கரைப் புலவரின் மற்றொரு கண்ணும் ஒளியிழந்து விடுகிறது.

தீண்டாமை எதிர்ப்பு

கிழவன் சேதுபதி தமக்களித்த சிங்கமுகப் பல்லக்கில் அமர்ந்து திருவாரூர் செல்கிறார். பல்லக்கை சுமந்துவந்தவர்களுக்குத் தாகம் ஏற்படுகின்றது. தண்ணீர்ப் பந்தலைக் கண்டதும் பல்லக்கை இறக்கி வைத்து நீர் கேட்ட போது, அங்கிருந்த கனகசபை ஆண்டி என்னும் மணியக்காரன், பல்லக்கைச் சுமப்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் நினைத்து குவளையில் தண்ணீர் தராமல் கைகளை ஏந்தினால் நீர் தருகிறேனென உரைத்தார். இதைக் கண்ட சுவாதுப்புலவர் மனம் வெதும்புகிறார். உடனே சினத்துடன் வசைபாடுகிறார்.

"மலைக்குயர்ந்த கோபுரஞ்சூழ் திருவாரூர் துறைக்கு மணியக்காரன் நிலைக்குயரமாய் வளர்ந்தோன் கனகசபை ஆண்டியுடை நெறியைக் கேண்மோ

முலைக்குயர்ந்தாள் தம்முகத்தில் தம்முகத்தை அவித்து முயங்க வேண்டி தலைக்குயரம் வேண்டுமென்று தலையணைக் காய்வளர்த்தான் சடையைத்தானே"

(சொல்லம்பு மகான் ஐவாதுப் புலவர், பக்.47,48) எனும் பாடலைப் பாடி முடித்ததும் தவறையுணர்ந்து புலவரின் பாதத்தில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டு பல்லக்குத் தூக்கிவந்தவர்களுக்கு நீர் கொடுத்து மகிழ்ந்தார்.

பரிசில் வாழ்க்கை

இவர் சேதுபதியின் அவைக்களப் புலவராக இருப்பினும், நேரம் கிடைக்கும்போது, பிற சமஸ்தானத்திற்குச் சென்று தனதுப் புலமைத் திறத்தைக் காட்டிப் பரிசில் பெற்றுள்ளார்.

ஒருமுறை திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்றிருந்த போது, திருவனந்தபுர அரசர் இவரைப் பார்த்து, உங்களுடைய சேதுபதி எத்தன்மையுடையவர்? எனக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். உடனே, கவியவர்கள்

"கிளையான் சேது பதிரகு நாயகன் கிஞ்சுகவாய்
இளையார் கலவி யிடத்தும் மீசர் இடத்துமன்றி
வளையாத பொன்முடி சற்றே வலையு மகுடமன்னர்
தளையா டியகையில காளாஞ்சி யேந்துஞ் ஆயத்துமே"

எனும் பாடலைப் பாடியுள்ளார். (தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, ஐந்தாம் தொகுதி, ப.46)

கவி பாடியதும் பாடலைக் கேட்ட திருவனந்தபுர அரசர் சிரித்த முகத்துடன் 'உங்கள் அரசர் இவ்வளவு பெரிய வணங்காமுடி மன்னரா? என்றார். பிறகு தக்க நன்கொடை கொடுத்து வழி அனுப்பியுள்ளார்.

புதுச்சேரி ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின் கொடையைப் புகழ்ந்து சுவாதுப் புலவர் இயற்கை நிகழ்வுகளை வர்ணித்து,

"பானுகிர ணம்பார்க்கும் பங்கே ருகநிலவு
தானும்வரப் பார்க்குஞ் சகோரங்கள் - வானமரும்
மையைப்பார்க் கும்மயில்கண் மாவிசயா னந்தரங்கன்
கையைப்பார்க் கும்புலவோர் கண்"

(தனிப்பாடல் திரட்டு, ப373) எனும் பாடலில், தாமரை சூரிய ஒளியைப் பார்க்கும், சக்கரவாகப் பறவையோ சந்திரன் ஒளியை எதிர்நோக்கும், மயில்கள் நீலமேகத்தைப் பார்க்கும், புலவர்களின் கண்கள் புகழ்மிக்க ஆனந்தரங்க பிள்ளையின் கையைக் கொடை கருதிப் பார்க்கும் என்பதை தம்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரம்பூர் ஆனந்தரங்கத் துரை மீது

**"பாலயிலாள் பின்னங்காற் பஞ்சளியென் றேசளிப்பாள்
பாலையிலாள் பின்னென் படுவளோ - சோலையிலே
ஆடு மயிர்பிரம்பூ ரானந்த ரங்கதுரை
நாடுதனி லென்னிளமின் னாள்"**

(தனிப்பாடல் திரட்டு, ப374) எனும் பாடலை இயற்றி ஆனந்தரங்கத்துரையின் நாட்டின் சிறப்பைப் பாடியுள்ளார்.

புதுக்கோட்டை அரசரை ஒருமுறை சந்திக்கச் சென்றபோது, அங்கு அரசராக இருந்தவர் நன்கு கல்வியறிவு உடையவராகத் திகழ்ந்தவர். இருப்பினும் புலவர்களைக் கண்டு அவர்களுடைய குறைகளைக் கண்டறிந்து பரிசில் வழங்காமல் இருந்தார். இதனை அரசருக்கு எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டுவது என்று யோசித்து தயங்காமல் பாடல் ஒன்றைப் பாடினார்.

**'காயாத பாலுமில்லை பாயாத புலியுமில்லை
கற்றோர் வந்தால்
ஆயாத வேந்தரில்லை மடிகனத்தால் வழிபயமுண்
டாகுங் கண்டாய்
சாயாத முடிவேந்த ரகுநாத தொண்டைமாண்
காற்றக் கேண்மோ
நீயாதி சேடனொப்பாய் கற்றிருந்துங் கேல்வியிலை
நிசஞ்சொன் னோமே'**

எனும் பாடலைப் பாடித் தனது திறத்தை வெளிக்கொணர்ந்தார். உடனே அவரது புலமையை அறிந்து பரிசில் கொடுக்கப்பட்டது.

பிரெஞ்சுக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின், உரை பெயர்ப்பாளராகவும், துய்ப்ளெச்சு என்ற பிரெஞ்சு ஆளுநரின் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பணியாற்றிய புதுச்சேரி ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையிடம் (1709-1761) சென்று அவர் மீது பாடல் பாடிப் பரிசு பெற்றுள்ளார்.

தனது புலமைத் திறத்தால் பாடல்பாடி சுவாத்தான் என்னும் கிராமத்தைப் பெற்றுள்ளதை "கிழவன் ரகுநாத சேதுபதி அம்மை நோயால் துன்புற்றபோது 'இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்தினம்' என்ற நூலைப் பாடி அவரைக் குணமடையச் செய்து 'சுவாத்தான்' எனும் விளைபுலவரை முற்றாட்டாகப் பெற்றார்" (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.42). அதே போல் "சேதுபதியின் மகளுக்கு அம்மைநோய் குணமடையப்பாடி 'வண்ணார வயல்', 'சுவாத்தான்' எனும் சிற்றூர்களைப் பரிசலாகப் பெற்றார்" என்பதையும் அறிய முடிகிறது. (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.42)

கீழ்க்கரை எனும் ஊரில் சவாதுப் புலவர், நூர்முகம்மது மரைக்காயரின் வீட்டிற்குப் பரிசல் பெறச் சென்றிருந்தார். இவரைக் கண்டதும் மரைக்காயர், மதிக்காது பஞ்சணையில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டார். இதை தாங்காது புலவரவர்,

'உண்ணாமல், பூணாமல் உடுத்தாமல் கொடுத்தொருவர்க்கு
உபகாரங்கள்

பண்ணாமல், வேணமுதல் பாரினிலே மிகமிகவே படைத்து
வாழ்ந்தோன்'

எனும் அடியைப் பாடியதைக் கேட்டவுடன் உடனே எழுந்திருந்து, தனது தவறை உணர்ந்து பணிந்து கொண்ட மரைக்காயரின் மனம் குளிரும்படி,

'மண்ணாள்வாள் நன்மை யும்கீர்த்தி யும்மிகவே வளர்ப்பெற்றாய்
கண்ணானமணிமார்பா நூல்முகம்மது மார்பா கணம்பெற்றாயே!
எனும் அடியைப் பாடி முடித்ததும் பரிசில் அளித்துள்ளார்.

ஏனைய புலவர்களின் வாழ்த்துப்பா

சவாதுப் புலவரின் புலமைத் திறத்தினைக் கண்டு வியந்த பிற புலவர்கள் வாழ்த்திப் பாடல்கள் இயற்றியதைப் பெறமுடிகிறது.

முத்து வேலாயுதக் கவிராயர் சவாதுப் புலவரைச் சிறப்பித்துப் பாடும் முகமாகக் கீழ்க்கண்ட பாடல் இடம்பெறுகிறது.

"வெண்டாமரை அணங்கு வேற்றுருக்கொண் டுற்றனளோ
தண்டாமரை அனந்தன் தானியவனோ! - வண்டமிழின்
எண்ணோ எழுத்தோ இசையோ இயற்புலவர்
கண்ணோ ஜவாதுக் கவி!"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.69) எனவும்,

"'குஞ்சரக் கோட்டுத் தண்டிகை வாணன்
வண்டமிழ் ஜவ்வாது வாயெல்லாம் நஞ்சே எனநம்பித்
துணிகின்ற தோளாரும் திடுக்கமுற்றுப் பணிந்தார்கள்'

'வாது செயும் புலவர்பலர் வாயடங்க மகிழ்ந்தானே'

'கலைமதங்கொண்டிடு ஜவாது கவிச்சரப காம்பீர்ய துங்கள்'

'சரபம் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஜவாதின் மேல் ஆணையென்றால்
அரபம் கடித்திடவும் அஞ்சிடுமே'

'அறம்பாடும் ஜவாது ஆசுகவி போலத்
திறமான ஒருபுலவன் இல்லையம்மா இக்காலம்"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.70) எனவும் பல புலவர் பெருமான்கள் புகழ்ந்து பாடியிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

சேதுமன்னரும் சவாதுப் புலவரும் ஒருமுறை உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது, 'என்னிடம் அழியாத கோடியாகிய தனுஷ்கோடி இருக்கும்வரை எந்த கவலையும் இல்லை' எனக் கூறிய மன்னரைப் பார்த்து, 'அழியாத கோடியும் ஒர் நாள் அழியும்' என்று தனது ஞானத்தால் எடுத்தியம்பினார். இத்தகைய புலமை கொண்டு திகழ்ந்த சவாதுப் புலவரால் அரசியல் நுண்மதியையும் வினைத்தீட்பத்துடன் செயல்பட்ட சேதுபதி மன்னர் அவரை அரசாங்கச் செயலராக நியமித்துள்ளார். சென்ற இடங்களெல்லாம் தன் பெயரையும், தன் நாட்டின் பெருமையையும் சிறப்பித்து வந்துள்ளார். இவ்வாறு தாம் வாழும் வரை தமிழிலக்கியத்திற்கு அணிசேர்த்த இவர் 1808 ஆம் ஆண்டு மண்ணை விட்டுச் சென்றார்.

மதம் பாராது முருகக்கடவுள் மீது பதிகம் பாடியதை நோக்கும்போது பிற புலவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகின்றார். தமிழ்மொழி மீது தீராப்பற்றுக் கொண்டு விளங்கிய இவரது வரலாறுகளையும், இவரது படைப்புகளையும் பறை சாற்றுவதும் நமது கடமை. இருந்தாலும் இவரொரு இசுலாமியப் புலவர் என்பதால் தமிழிலக்கிய வரலாறுகளில் இருட்டிப்புச் செய்யப்பட்டதென்று சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர் எனும் நாலுக்கு கனிந்துரை எழுதிய செ.திவான் சில கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார்.

- ❖ கற்பிட்டி காசிச்செட்டி கி.பி. 1859 ல் தமிழ் புளுடார்க் எனும் ஆங்கில நூல் வெளியீட்டில் குறிப்பிடப்படும் 197 தமிழ் பெரியோர்களில் ஒரு இசுலாமியப் புலவர்கள் கூட இடம்பெறவில்லை.
- ❖ கி.பி.1916 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தை எழுதிய அ.குமாரசாமிப்புலவர் 200க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்நூல்களைப் படைத்துள்ள இசுலாமியப் புலவர்கள் பற்றிய செய்தி ஒன்றுமில்லை.
- ❖ இலங்கையைச் சேர்ந்த வி.செல்வநாயகம் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூலில் இசுலாமியத் தமிழுக்கு ஒன்றரைப் பக்கமே கொடுத்துள்ளார்.

மேற்சட்டிய கருத்துக்களை நோக்குகையில் சாதி மத பாகுபாடின்றி இலக்கியம் படைத்த இசுலாமியப் புலவர்களின் படைப்புகளையும் அவர்தம் வரலாறுகளையும் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மத நல்லினக்கத்தைப் போற்றிப் பாதுகாத்த படைப்பாளுமையான சவாதுப் புலவர் போன்றவர்களை மாணவர்கள், இளைஞர்கள் அறியும்படி ஏற்படுத்தினால் சாதி, மதம், இனம் போன்றவற்றைக் கடந்த நிலையினை அடையலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

- அறிவேளி. அ, (உ.ஆ), 2008, தனிப்பாடல்திரட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தியாகராய நகர், சென்னை.
- கந்தசாமி. செ, 2012, சேதுமன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.
- கந்தையா. ந.சி, 2009, தமிழ்ப்புலவர் அகராதி, அமிழ்தம் பதிப்பகம், சென்னை.

சுப்பிரமணியபிள்ளை. கா, 1953, இலக்கியவரலாறு (பகுதி-2), ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

சுப்பிரமணியன். ச.வே., 2003, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

ஐமால்முஹம்மது. எம்.கே., 2006, சொல்லம்புகான் ஐவாதுப்புலவர், நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், தியாகராய நகர், சென்னை.

....., 2013, சேதுகவி ஐவாதுப்புலவர், ஹுமாபதிப்பகம், சென்னை.

Bibliography in English

(n.d.). Retrieved from http://www.mailofislam.com/valimar_endral_yaar.html

(n.d.). Retrieved from https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/151125/8/08_chapter%202.pdf

(n.d.). Retrieved from https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/151125/8/08_chapter%202.pdf

(n.d.). Retrieved from <http://thf-islamic->

(n.d.). Retrieved from <http://thf-islamic-tamil.tamilheritage.org/%E0%AE%9C%E0%AE%B5%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AF%81-%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%B2%E0%AE%B5%E0%AE%B0%E0%AF%8D/>

(n.d.). Retrieved from www.google.com

Arivoli A. (2008). *Thanipadal Thirattu muulamum thelivuraim.*

Jamal mohammed M.k. (2006). *Sollampu magamn jawad pulavar.*

Jamal mohammed M.k. (2013). *Sethukavi Jawad pulavar.*

Kanthaiya Na.si. (2009). *Tamil pulavar agarathi.*

Kanthasamy Se. (2012). *Sethu mannargalin Tmil pani.*

Subramaniya pillai Ka. (1953). *Ilakkiya varalaru pakuthi 2.*

Subramaniyan Sa.ve. (2003). *Tamil Ilakkiya varalaru.*

'இலக்கண உறவு – தமிழும் தெலுங்கும்' : நூல் மதிப்புரை

Ilakkana Uravu – Tamil and Telugu: Book Review

முனைவர் ஆ.ஈஸ்வரன்/Dr.A.Eswaran²

Abstract: This is a review article of Dr.T.Sathyaraj's research book 'grammatical relationship: Tamil and Telugu'. Even though this review is constructed as a research article. Before making the review note of the book, the content of the book in every chapter would be given briefly with the same chapter titles. Then analyzing the content and method of explanation of the book that was adopted by the author. Finally, reviewer observation is given at some point. This article is concentrating more on the explanation method of the book then content.

ஆய்வுச்சுருக்கம்: இது 'இலக்கண உறவு தமிழும் தெலுங்கும்' என்ற நூலின் மதிப்பீட்டுக் கட்டுரையாகும். இருந்த போதிலும் இந்த மதிப்பீடு ஒரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை போலவே கட்டமைக்கப்படுகிறது. மதிப்பீட்டிற்கு முன்னதாக இந்த ஆராய்ச்சிப் புத்தகம் எம்முறையில் அமைந்துள்ளதோ அதே இயல் பகுப்பு முறையில் ஒவ்வொரு இயலிலும் உள்ள கருத்துக்கள் சுருக்கமாக தரப்படும். பின்னர் கருத்துக்கள் மற்றும் ஆசிரியர் தன் விளக்கத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட முறை பகுக்கப்படும். இறுதியாக மதிப்பீட்டாளரின் புரிதலுக்கு ஏற்ப மதிப்பீடுகளாகச் சில தரப்படும். இந்த மதிப்புரை புத்தகத்தின் உள்ளடக்கத்தை விட அதன் விளக்கமுறைக்கு அதிக முக்கியத்தும் கொடுத்து எழுதப்படுகிறது.

Keywords(திறவுசொற்கள்):, grammatical relationship, Tamil, Telugu, இலக்கண உறவு, தமிழ், தெலுங்கு.

தமிழ்க் கல்விப்புலத்தில் இலக்கண ஆய்வுகள் மிகச்சிலவே செய்யப்படுகின்றன. அதுவும் பிறமொழிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராயும் இலக்கண ஆய்வுகள் அரிது எனலாம். அவ்வாறு நிகழின் அது முனைவர் பட்ட ஆய்விற்காக இருக்க அதிக வாய்ப்புள்ளது. அது பெரும்பாலும் மொழியியில் சார்ந்த துறைகளில் நிகழும். பல்கலைக்கழக ஆய்வுச்சூழலைக் கடந்து இலக்கண ஆய்வுகளும் பிறமொழி ஒப்பீடுகளும் அரிதிலும் அரிது எனலாம். அவ்வாறு வெளிவந்திருக்கும் நூலாகத்தான் முனைவர் த.சத்தியராஜ் அவர்களின் 'இலக்கண உறவு: தமிழும் தெலுங்கும்' எனும் நூலைப் பார்க்க முடிகிறது. இந்நூலை முற்றிலும் கல்விப்புலம் கடந்த ஆய்வுநூலாகக் கருதிவிடமுடியாது. இந்நூலிற்கான அடிப்படைத் தரவுகள் பல்கலைக்கழக ஆய்விற்கான

² இளநிலை வள நபர்(கல்விப்புலம்-தமிழ்), இந்திய தேசிய தேர்வுப்பணி, இந்திய மொழிகளுக்கான நடுவண் நிறுவனம், மைசூர்-570006. aeswar94@gmail.com

பின்னணியில்தான் திரட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு சில, நூலாக்கத்திற்கு முன்பே கட்டுரைகளாக வெளியாகியிருக்கின்றன.

நூல் அமைப்புமுறை

'முயற்சிதான் கூலிதரும்' எனும் பேராசிரியர் அறவேந்தனின் வாழ்த்துரை, 'கனிசொல்' என்ற ஆசிரியரின் ஏற்புரை மற்றும் நன்றியுரை, அதனைத் தொடர்ந்து சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம், ஏழு உள்ளடக்கப் பகுதிகள், நிறைவுரை, ஒன்பது பின்னிணைப்புகள் மற்றும் துணைநூற்பட்டியல் எனும் அமைப்பு முறையில் நூல் அமைந்துள்ளது.

இயல்-1 : தமிழ் -தெலுங்கு இலக்கண நூல்கள்

இவ்வியல் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கிறது; முதல் பகுதியில் தமிழ் இலக்கண நூல்களின் வகைப்பாடும் இரண்டாம் பகுதியில் தெலுங்கு இலக்கண நூல்களின் வகைப்பாடும் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கணங்களைப் பொருத்தவரை தொல்காப்பியம் முதல் இலக்கண நூல்களை அவற்றின் உள்ளடக்க அடிப்படையில் வகைப்படுத்தியுள்ளார். அவை, முறையே

- 1.எழுத்து, சொல் விளக்கும் இலக்கண நூல்கள்,
- 2.ஐந்திலக்கண நூல்கள்
- 3.பொருள் அமைப்பை மட்டும் விளக்கும் நூல்கள்
- 4.யாப்பை மட்டும் விளக்கும் நூல்கள்
- 5.அணியை மட்டும் விளக்கும் நூல்கள்
- 6.பாட்டியலை விளக்கும் நூல்கள்
- 7.புலமை, தவம் அமைப்புகளைப் பேசும் இலக்கணம்
- 8.உரைவடிவ இலக்கணம்
- 9.உரைகள்
- 10.நிகண்டுகள்
- 11.மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்கள்
- 12.மறைந்துபோன இலக்கண நூல்கள்
- 13.பிறமொழியில் அமைந்த இலக்கண நூல்கள்

மேற்கூறிய உட்தலைப்புகளில் கால அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இப்பகுதியில் முற்றிலும் அறிமுகம் இல்லாத பல நூல்களை ஆசிரியர் பட்டியலிடுகிறார்.

இவ்வியலின் இரண்டாம் பகுதியில் மேற்கூறிய தமிழ் இலக்கண நூல்களின் பட்டியல் போலவே தெலுங்கு இலக்கண நூல்களையும்

உட்தலைப்பிட்டுப் பட்டியலிட்டுள்ளார். தெலுங்கு இலக்கண நூல்களின் முக்கிய இரண்டு வகைப்பாடாக ஆசிரியர் இரண்டைச் சுட்டுகிறார்.

1.கிபி11-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய இலக்கணங்கள்

2.கிபி11-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தைய இலக்கணங்கள்

கன்வ வியாகரணம் கன்வன், சாரதா தற்பணம் முதலிய 12 இலக்கண நூல்கள் 11-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தைய இலக்கண நூல்களாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வகைப்பாடானது தெலுங்கு இலக்கண வரலாற்றை எழுதிய லலிதாவின் வகைப்பாடு என்பதையும் சுட்டியுள்ளார். 11-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகான இலக்கண நூல்கள் முறையே இரண்டு வகைப்பாட்டிற்கு உட்படுகின்றன. அவை சமஸ்கிருத சூத்திர இலக்கணங்கள், தெலுங்கு சூத்திர இலக்கணங்கள் ஆகும். சமஸ்கிருத சூத்திர இலக்கணங்களைப் பொருத்தவரை நூற்பாக்கள் சமஸ்கிருதத்திலும் உரை தெலுங்கிலும் இடம்பெற்றிருக்கும். தெலுங்கு சூத்திர இலக்கண நூல்களைப் பொருத்தவரை நூற்பா தனியாகவும் உரை தனியாகவும் இருக்கும். இம்மரபு 12-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்தே வளர்ந்து வந்திருப்பதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

மேலும் சில இலக்கண வகைகளை ஆசிரியர் உட்தலைப்பிட்டுப் பட்டியலிடுகிறார். அதில் முக்கிய வகை ஒருவகை(ஏகதேச) இலக்கணம் ஆகும். இலக்கணத்தின் ஏதாவது ஒருவகை, கருத்தியல் கூறை மட்டும் விளக்கக்கூடிய இலக்கணங்களை இவ்வகையில் வகைப்படுத்தலாம். அதாவது எழுத்துக்கள், வேற்றுமை, தற்பவம் போன்ற ஏதாவது ஒன்றை மட்டும் எடுத்து விளக்கக்கூடிய இலக்கணங்கள் தெலுங்கில் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை எழுதப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இறுதியாக யாப்பின் ஒரு வகையை விளக்கக்கூடியதாக 1972-இல் வெளியாகியிருக்கிற 'பிராசின சத்தானு சாகன கிரமம்' என்பதை ஆசிரியர் சுட்டுகிறார். இவ்வகை இலக்கணங்களை ஆசிரியர் பத்துவகைக்குள் அடக்கியுள்ளார். அவை முறையே: 1.எழுத்து இலக்கணங்கள் 2.வட்டத்திற்குரிய அர்த்தானுசுவர இலக்கணங்கள் 3.சிறப்பு எழுத்து இலக்கணங்கள், 4.தற்பவ-தற்சம இலக்கணங்கள் 5.வேற்றுமை இலக்கணங்கள் 6.பால் இலக்கணங்கள் 7.நாட்டுச்சொல் இலக்கணங்கள் 8.வினையடி இலக்கணங்கள் 9.ஒருவகை யாப்பு இலக்கணங்கள் 10.இலக்கண அகராதி ஆகும்.

இப்பகுதியில் இறுதியில் மேலும் சில தெலுங்கு இலக்கண வகைகளைக் குறிப்பிட்டு நூல்களைப் பட்டியலிட்டுள்ளார். அவையாவன மாணவர் இலக்கணங்கள், ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்பட்ட மற்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இலக்கணங்கள் மேலும் ரஷ்ய மொழியிலேயே எழுதப்பட்ட இலக்கணங்கள் ஆகும்.

இயல் -2 தமிழிலக்கண நூல்களுக்கிடையேயான உறவுகள்

இவ்வியலானது தமிழ் இலக்கண நூல்கள் தொல்காப்பியம் தொடங்கி காலந்தோறும் முதலெழுத்து, விகாரம், சொல்வகை ஆகிய முன்றிலும் கொண்டுள்ள தொடர்பை விளக்குவதாக அமைகிறது. அகத்தியம், தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், பிரயோக விவேகம் ஆகிய நான்கு தமிழ் மரபிலக்கண மரபுகளில் இருந்து ஆசிரியர் முன்று வகையான முதலெழுத்துக் கொள்கையை வரையறுக்கிறார். அவை 1.முப்பது(30), 2.முப்பத்தொன்று(31), 3.இருநூற்று நாற்பத்தி ஏழு(247) ஆகும். தொல்காப்பியம் முதலெழுத்துக்கள் முப்பது எனும் கொள்கை கொண்ட மரபிலக்கணம் ஆகும். இதனை அதனின் 'எழுத்தெனப் படுபு...' எனும் முதல் நூற்பாவை எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார். இதனைத் தொடர்ந்து வரும் இலக்கண நூல்களான நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் ஆகிய இலக்கண நூல்களும் முதலெழுத்து முப்பது எனும் கொள்கையைக் கொண்டே விளங்குகின்றன. வீரசோழியம் ஆயுத எழுத்தையும் சேர்த்து முப்பத்தொன்று என்று குறிப்பாய் வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் நேமிநாதம் முப்பத்தொன்று என்று வெளிப்படையாய் காட்டி நிற்கிறது. அறுவகை இலக்கணம் தமிழ் எழுத்துக்களை இருநூற்று நாற்பத்தி ஏழு(247) என்று கூறுகிறது. மேலும் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் இளம்பூரணனார் இருநூற்று ஐம்பத்து ஆறு (256), என்று கூறுவதையும் இதே கருத்தை வழிமொழிவது போலவே சேனாவரையர் கருத்தும் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் சுட்டுகிறார்.

இரண்டாவதாக விகாரம் குறித்து விளக்கிச் செல்கிறார். தொல்காப்பியத்தில் விகாரம் என்ற சொல் இல்லை. தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் திரிபு என்ற சொல்லை 11-ஆம் நூற்றாண்டில் உரை எழுதியவர்கள் விகாரம் என மாற்றியிருக்கிறார்கள். விகாரத்தின் இரண்டு வகைகளில் புணர்ச்சி நிகழும்போது மாறும் விகாரத்தைத்தான் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. அவை முறையே மெய்பிரிதாதல், மிகுதல், குன்றல் ஆகும். இவற்றின் விரிபோல அமைந்த புணர்ச்சி வடிவங்களான ஆறினையும் (வலித்தல், மெலித்தல், விரித்தல், தொகுத்தல், நீட்டல், குறுக்கல்) எச்சவியல் பகுதியில் தொல்காப்பியம் சுட்டியிருப்பதையும் ஆசிரியர் நூற்பாக்களோடு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். வீரசோழியம் குறிப்பிடும் சமஸ்கிருத விகார வகைகளான உலோபம், ஆகமம், ஆதேசம் முன்றினையும் குறிப்பிட்டு அவை தமிழ் மரபின் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் ஆகும் என்கிறார். மேலும் அவற்றின் விரியை இரா.அறவேந்தன் ஆராய்ச்சி வழி வெளிப்படுத்துகிறார். (சமூக வரலாற்றியல் நோக்கில் தமிழும் தெலுங்கும், 2005) வீரசோழியம் புணர்ச்சி வகையை இரண்டு வகைகளில் வகைப்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழில் ஒன்பது என்றும் சமஸ்கிருதத்தில் பத்து என்றும் இரண்டு

நூற்பாக்களில் குறிப்பிடுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். 12-ஆம் நூற்றாண்டு நேமிநாதம், தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் திரிவு வகைகள் முன்றையும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்று குறிப்பிடுகிறது. அதே போன்று அவற்றின் ஆறு விரிகளோடு தலைக்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை ஆகியவற்றையும் சேர்த்து 9 என நேமிநாதம் குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியம் நேமிநாதம் கருத்தை ஒட்டியவாறே நன்னூல்(12-ஆம் நூற்) கருத்தும் அமைந்துள்ளது.

இலக்கண விளக்கம் (17-ஆம் நூற்) தொல்காப்பியம், நன்னூலை ஒட்டியே விகாரப் பார்வையைக் கொண்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இலக்கணக் கொத்து எழுத்திற்குத் தனி விகாரங்களையும் சொல்லுக்குத் தனி விகாரங்களையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தொன்னூல் விளக்கம் விகாரத்தை ஒன்பது: செய்யுள் விகாரம், புணர்ச்சி விகாரம், புணர்ச்சியில் விகாரம் (தேன்றல், திரிதல், கெடுதல், நீளல், நிலை மாறுதல், மருவி வழங்குதல், ஒத்து நடத்தல்) என்கிறது. முத்துவீரியம் தொல்காப்பிய விதியைச் சுருக்கிக்கூறல்போல முன்று எனக் கூறிவிடுகிறது.

தொன்னூல் விளக்கம், விகாரத்தை விளக்கும் இடத்து அது நான்கு என்றும் அதன் விரியை ஒன்பது என்றும் கூறுகிறது. சுவாமிநாதம் இயல்பையும் சேர்த்து நான்கு விகாரங்கள் என்றும் அவற்றின் விரியை ஒன்பது என்றும் கூறுகிறது. இது இலக்கணக்கொத்தினை ஒட்டியதாய் அமைந்தது. ஏழாம் இலக்கணம் பதினொன்று விகாரங்களைச் சுட்டுகிறது. அவை, தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், நிலை பெறல், நீட்டல், குறுக்கல், வலித்தல், மெலித்தல், ஒன்றல், உறுதல் ஆகும். உரை வடிவ இலக்கண நூல்கள் எல்லாமே தொல்காப்பியம், நன்னூல் அமைப்பை ஒட்டியே விகார வகையைச் சுட்டுகின்றன.

தொல்காப்பியர் சொல்வகையை நான்கு எனச் சுட்டிய போதும், பெயர், வினை இரண்டிற்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழில் தோன்றிய மொத்த இலக்கண நூல்களும் இரண்டு, நான்கு என்றவாறு இரண்டாகப் பிரிகின்றன. மேலும் வீரசோழியம் போன்ற சமஸ்கிருத ஒப்புநோக்கு இலக்கணங்கள் இதனைக் குறித்துப் பெரிதாக விளக்கவில்லை. இந்தப் பகுதி கருத்துக்கள் முழுக்க பெ.சுயம்பு என்பவரின் கருத்தை ஒட்டியே அமைந்துள்ளன. (இலக்கண நூல்களில் கருத்து வளர்ச்சி, 2004)

இயல்-3 தெலுங்கு இலக்கண நூல்களுக்கு இடையேயான உறவுகள்

இவ்வியல் இரண்டு முக்கிய தெலுங்கு மரபிலக்கணங்களான ஆந்திரசப்த சிந்தாமணி(11ஆம் நூற்) பாலவியாகரணம்(19-ஆம் நூற்) ஆகிய இரண்டு

நூல்களிலும் உள்ள சஞ்ஞா பரிச்சேதம் பகுதியிலும் பிந்து பற்றிக் குறிப்பிடும் பகுதிகளையும் சுட்டுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆந்திர சப்த சிந்தாமணிக்கும் பாலவியாகரணத்திற்கும் பொதுவான நூல் அடிப்படையிலான ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் வழி ஒரு முக்கிய புரிதல் ஆசிரியர் கூற்றுவழி வெளிப்படுவது யாதெனில் பாலவியாகரணம் ஒரு கருத்தை விளக்கும் இடத்து தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆந்திர சப்த சிந்தாமணியில் அவ்வாறு இல்லை என்பதாகும். மேலும் பாலவியாகரணம் விதிகளை ஆந்திர சப்த சிந்தாமணி உட்பட அதற்கு முந்தைய சமஸ்கிருத இலக்கண நூல்களில் இருந்தும் இயலமைப்பைத் தொல்காப்பியத்தில் இருந்தும் வரையறுத்துக்கொண்டதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

எழுத்துக்களை, சமஸ்கிருத, பிராகிருத மொழிச்சொற்களை அறிமுகப்படுத்துவதிலும் தற்பவம், தற்சமம், தேசியம் போன்ற சொற்களைத் தருவதிலும் இருநூல்களும் ஒத்து நிற்கின்றன. வேறுபாடாக மேற்கூறிய இரண்டு கருத்துக்களையும் சொல்லும் முறைமையில் உள்ள முரண்பாட்டை ஐந்து கருத்துக்கள் என எண்ணிட்டுப் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

பிந்து(வட்டத்தைப்) பொருத்தவரை இரண்டு நூல்களும் பெரும்பாலும் ஒத்துச் செல்கின்றன. வட்டம் என்பது மெல்லின எழுத்துகள் வரும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படும் அமைப்பு முறையாகும். அது அடுத்து வரும் வல்லின எழுத்துகளுக்கு ஏற்ப உச்சரிப்பு மாறும். இதில் அரைவட்டமும் உள்ளது. இந்த அமைப்பு 'அநுஸ்வார' எனும் கருத்தியலில் இருந்து உருவாகியிருப்பதாக சாவித்திரியின் கருத்தில் இருந்து எடுத்துக்காட்டுகிறார். இது இயல்பு, உருவாக்கப்பட்ட வடிவம் என இரண்டு வகைப்படும். இவ்விரண்டிலுமே மேற்கூறிய முழுவட்டம், அரைவட்டம் இடம்பெறும் என்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். குறில் நெடிலைத் தொடர்ந்து வரும்போது அரைவட்டமும் குறிலை அடுத்து வரும்போது அரைவட்டமும் முழுவட்டமும் வரலாம் என்பதாக விளக்கிச் செல்கிறார். இதேபோன்று பாலவியாகரண நூலில் இடம்பெற்றுள்ள வட்டம் வரும் இடங்களையும் நாற்பாக்களோடு எடுத்துக்காட்டுகிறார். இதே போன்று மற்றொரு திராவிட மொழியான கன்னடம் முழுவட்டத்தை மட்டுமே பயன்படுத்துகிறது என்பதையும் சுட்டுகிறார். சமஸ்கிருதத்திற்கு இணையில்லாத தெலுங்குச் சொற்களின் வல்லின மெல்லினங்களுக்கு முன்னும் வட்டம் வரும் என்ற பாலவியாகரண கருத்து வட்டத்தின் வளர்ச்சி நிலை என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வியலின் முன்றாம் பகுதி பாலவியாகரணம் தன் விதிகளைத் தனக்கு முந்தியுள்ள இலக்கண நூல்களில் இருந்து வருவித்துக்கொண்ட நாற்பாக்களின்

பட்டியலைத் தந்துள்ளார். அதில் பாணினியின் அஷ்டாத்தியாயி, ஆந்திர சப்த சிந்தாமணி ஆகியனவும் அடங்கும். பல இலக்கண நூல்களில் இருந்தும் சிற்சில இலக்கண விதிகளை மொழிபெயர்ப்பாகவும் தழுவலாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளமையை நூற்பாவின் எண்ணிட்டு பட்டியலிட்டுள்ளார், பாலவியாகரண நூல் 63% விழுக்காடு முந்துநூல்களில் இருந்து எடுத்தாண்டுள்ளமையைச் சுட்டுகிறார். இப்பகுதியில் உள்ள பெரும்பாலான கருத்துக்கள் பி.சா.சுப்பரமணியத்தின் கருத்துரைக்கு (பாலவியாகரணத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்) விளக்கமானதாகவே அமைந்துள்ளன.

இயல்-4 தொல்காப்பிய பாலவியாகரண உறவுகள்

இவ்வியலின் தொடக்கத்திலேயே தொல்காப்பியம், பாலவியாகரணம் இரண்டு நூல்களிலும் முறையே சொற்பாகுபாடு, ஒட்டுக்கள், எச்சவியல், கலைச்சொல் ஆகிய நான்கினைக் குறித்த கருத்துக்களை விளக்க முற்படுகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தி விடுகிறார்.

சொற்பாகுபாட்டினைத் தனித்து எண்ணப்படுபவை, தனித்து எண்ணப்படாதவை என இரு வகையாகப் பிரித்துக்கொண்டு தொல்காப்பியம் முதலாகவும் பாலவியாகரணம் இரண்டாவதாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பெயர், வினை, இடை, உரி இவை நான்கும் தனித்து எண்ணப்பட்டவை எனவும் செய்யுள் ஈட்டச்சொல், தொகைச்சொல், ஒருசொல்லடுக்கு, எச்சச்சொல் இந்நான்கையும் தனித்து எண்ணப்படாத சொற்கள் என கூறி ஒவ்வொன்றிற்கும் விளக்கம் தந்துள்ளார். இவ்வகைப்பாட்டை முன்னறிஞர்களான, தெய்வச்சிலையார், செ.வை.சண்முகம், தூ.சேதுபாண்டியன் ஆகியோர் கருத்துவழியே உருவாக்கியுள்ளார். இதில் செய்யுள் ஈட்டச்சொற்கள் என்பன இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் ஆகும். இதே போன்ற வகைப்பாட்டியலில் பாலவியாகரண இலக்கணச் சொல்பாகுபாட்டையும் விளக்கியுள்ளார். அவற்றில் முறையே தனித்து எண்ணத்தக்கவைகளாக தத்சமம்(சமஸ்கிருத பிராகிருத சொற்களுக்கு சமமானவை), ஆச்சிகம்(தூய தெலுங்குச் சொல்), சமாசம்(தொகை), தத்திதம்(பெயரொட்டுகள்), கிரியா(வினை), கிருதந்தம்(வினையொட்டுகள்) ஆகும். தெலுங்கில் தொகைச்சொற்கள் ஐந்தாகும். அவை கன்மதாராயம்-பண்புத்தொகை, பகுவீரிகி-அன்மொழித்தொகை, துவந்தம்-உம்மைத்தொகை, குவிகு-உம்மைத்தொகை, தற்புருடம்-வேற்றுமைத்தொகை ஆகும். மேலும் தனியான எண்ணப்படாத சொற்களாக பாலவியாகரணத்தில் உள்ள சொற்களாவன, துருதம்(நகர ஈறு), தற்பவம்(சமஸ்கிருத பிராகிருத பிறப்புச்சொற்கள்) கிராமியம்(கல்வியறிவு அற்ற மக்கள் பயன்படுத்தும் சொற்கள்), ஆம்ரேடிதம்(சொல்லடுக்கு), கணம்(ஒரு

பண்புடை சொற்களின் தொகுதிக்கு ஒரு சொல் தலைமை வகிக்கும் சொற்கள்), நாமம்(பெயர்) ஆகியன ஆகும்.

இவ்வியலின் இரண்டாம் பகுதியில் ஒட்டுகள் குறித்த தொல்காப்பிய, பாலவியாகரண கருத்துக்களைத் தொகுத்து உரைக்கிறார். திராவிட மொழிகளைப் பொருத்தவரை ஒட்டுகள் பின்னொட்டுகளாக மட்டுமே அமையும். தொல்காப்பியம் இடை, உரி இரண்டையும் ஒட்டுகளாக கருதினும் உரிச்சொல்லை அகராதி முன்மாதிரி என்பதாகவே கொள்வர். இடைச்சொல்லை மட்டுந்தான் நாம் ஒட்டுகளாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதேபோல் பாலவியாகரணத்தில் தத்திதம், கிருதந்தம் எனும் பெயரொட்டுகளையும் வினையொட்டுகளையும் ஒட்டுகளாகக் கொள்ளலாம். இதனைத் தொல்காப்பியத்தில்(45), பாலவியாகரணத்தில்(17+22=39) எனப் பட்டியலிட்டுள்ளார். மேலும் இதில், இக, கா, ஈ ஆகிய முன்றும் இரண்டு இலக்கண நூல்களிலும் ஒத்த வடிவங்காக அமைகின்றன என்கிறார். மேலும் தொல்காப்பியத்தில், கொள், மற்று போன்ற இடைச்சொற்கள் முன்னொட்டுகளாகவும் வரும். ஆனால் பாலவியாகரணத்தில் இவ்வாறு இல்லை என்பதை வேறுபாடாக கூறி இப்பகுதியை நிறைவு செய்கிறார்.

இவ்வியலின் முன்றாம் பகுதி தொல்காப்பியம் பாலவியாகரணம் இரண்டிலும் உள்ள எச்சவியல் கருத்துக்களை ஒப்பிட்டுத் தொகுத்து உரைக்கிறது. இதனை மூலநூல் ஒப்பீடு, உரையாசிரியர்கள் நிலையில் ஒப்பீடு என விளக்கத் தேவைக்காகப் பிரித்துக் கொள்கிறார். மேலும் அவற்றிற்குள்ளும் உட்பிரிவுகளை அமைத்துள்ளார். அவை முறையே 1.எழுத்தியல், 2.சொல்லியல், 3.யாப்பியல், 4.பாடுபொருள், 5.கலைச்சொல் பயன்பாடு, 6.நூற்பாவின் பின் சான்று காட்டல் ஆகும். உரையாசிரியர்கள் நிலையில் முறையே 1.உரையாசிரியர்கள் 2.சேனாவரையரும் வந்தராம் ராம்கிருஷ்ணராவும் ஆகும். ஒப்பீட்டு அளவில் பாலவியாகரணம் தொல்காப்பியம் இரண்டிலும் உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைக் கருத்துக்களை மேற்கண்ட வகையில் விளக்கிச்செல்கிறார். பாலவியாகரணம் பாடுபொருளில் பகுதியில், 'திட்டுதல்' தொடர்பான விதிகளைத் தருகிறது என்பது தமிழுக்குப் புது செய்திபோல அமைகிறது. பாலவியாகரணம் எச்சவியல் பகுதிக்கு 'பிரகீர்ண பரிசேதம்' எனப் பெயரிட்டுள்ளது. பாலவியாகரணம் முந்தைய தெலுங்கு இலக்கண நூல் மரபில் இல்லாத எச்சவியல் எனும் பகுதியைத் தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றியே அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்கிறார்.

இவ்வியலின் நான்காம் பகுதி கலைச்சொல் குறித்து விளக்குகிறது. முதலில் இலக்கணக் கலைச்சொற்களின் தேவை, பயன் குறித்த இலக்கண அறிஞர்களின் கூற்றுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார். பின்னர் தமிழில் கலைச்சொல் என்னும் சொல்

பின்னர் வந்தது என்றும் அதற்குமுன் குறி, குறியீடு என்பன வழக்கில் இருந்தன என்கிறார். இப்பகுதில் சில ஆந்திர இலக்கண நூல்களின் கலைச்சொற்களைப் பட்டியலிட்டுள்ளார். இப்பகுதியின் முக்கிய கருத்தாக ஆசிரியர் முன்வைப்பது தொல்காப்பியம் மக்கள் வழக்குத் தமிழ்ச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றன. ஆனால் பாலவியாகரணம் சமஸ்கிருதக் கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதாகும்.

இயல்-5 வீரசோழியம் - நன்னூல் - பாலவியாகரண உறவுகள்

இவ்வியலின் முதல் பகுதி பாலவியாகரணம், வீரசோழியம், நன்னூல் ஆகியவற்றுடன் புறக்கட்டமைப்பில் கொண்டுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. பாலவியாகரணம் பத்துப் பிரிவு(பரிசேதம்)களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் முதல் இரண்டு பிரிவுகள் மட்டுமே எழுத்திலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறுவனவாக உள்ளன. மற்ற எட்டுப் பிரிவுகளும் சொல்லிலக்கணத்தைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் எழுத்து, சொல் மட்டும் கூறும் நன்னூலோடு பொருந்துவதாக பாலவியாகரணம் அமைந்துள்ளது. ஆனால் அதன் இயல்பிரிப்பு முறைகளில் ஒருசில மாற்றம் தவிர்த்து அப்படியே வீரசோழியத்தோடு பொருந்துவதாக உள்ளது. இதனை ஆசிரியர் பட்டியலிட்டுத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

எழுத்துக்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் வீரசோழியமும் நன்னூலும் தொல்காப்பிய மரபைப் பின்பற்றுகின்றன. மேலும் உயிர் மெய் பாகுபாடு, எண்ணிக்கை, மாத்திரை, போன்றவற்றையும் கூறிச்செல்கின்றன. ஆனால் பாலவியாகரணம் அவ்விரண்டு நூல்களிலும் ஒப்பு இல்லாமல் தனித்து முந்தைய தெலுங்கு மரபு போல சமஸ்கிருத, பிராகிருத எழுத்துக்களையும் கூறுகிறது. மேலும் இதில் உயிர் மெய் வகைப்பாடும் இல்லை. வீரசோழியம் எழுத்துக்களின் அறிமுகம், புணர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு சந்திப்படலம் எனும் ஒரே படலத்தை அமைந்துள்ள தன்மையிலேயே பாலவியாகரணமும் சந்திபரிசேதம் எனும் ஒரு இயலை மட்டும் அமைத்துள்ளது. ஆனால் நன்னூல் முன்று பிரிவுகளில் புணர்ச்சியை விளக்கியுள்ளது. அவை உயிரீற்றுப் புணரியல், மெய்யீற்றுப் புணரியல், உருபு புணரியல் ஆகும். மேலும் வீரசோழியத்திற்கும் பாலவியாகரணத்திற்கும் புணர்ச்சிகளின் உள் ஒப்பீட்டை நோக்கினால் வீரசோழியம் தமிழ்-சமஸ்கிருத ஒப்பீட்டுப் புணர்ச்சிக்கும் பாலவியாகரணம் தெலுங்கிற்கான புணர்ச்சிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

சொல்வகைகளில் வீரசோழியம் பெரிதாகக் கவனம் செலுத்தாத தன்மையைக் காணமுடிவதாக ஆசிரியர் கூறுகிறார். அதாவது வீரசோழியம்,

தத்திதம், தாது, கிரியா என்று முன்றை மட்டும் கூறுகிறது, நன்னூல் தொல்காப்பிய மரபை ஒட்டி பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கைக் குறிப்பிட்டாலும் பெயர் வினைக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் தந்து நிற்கிறது. பாலவியாகரண சொல் பாகுபாட்டைத் தொல்காப்பியத்தோடு முன்பே ஒப்பிட்டிருப்பதால் இப்பகுதியில் தொகைசொற்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு முன்று இலக்கண நூல்களோடும் ஒப்பிட்டு அட்டவணையைத் தந்துள்ளார். இதில் வீரசோழியமும் பாலவியாகரணமும் சமஸ்கிருத கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ள தன்மை வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. மேலும் எடுத்துக்காட்டுதல் போல பண்புத்தொகையைப் பாலவியாகரணத்திற்கும் வீரசோழியத்திற்கும் ஒப்பிட்டு இப்பகுதியை நிறைவு செய்திருக்கிறார்.

இயல்-6 : முத்துவீரியம் - சுவாமிநாதம் - பாலவியாகரணம் உறவுகள்

இவ்வியலானது மேற்குறித்த இயலைப் போன்றே முத்துவீரியம் மற்றும் சுவாமிநாதம் எனும் இரண்டு நூல்களுக்கும் பாலவியாகரணத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒப்பீட்டைப் புறக்கட்டமைப்பு, எழுத்தியல், எழுத்தறிமுகம் எனவாறு விளக்கியுள்ளது. புறக்கட்டமைப்பு எழுத்தியல் இரண்டையும் சுவாமிநாதத்திற்கும் எழுத்துக்களின் அறிமுகத்தை முத்துவீரியத்திற்கும் ஒப்பிட்டு விளக்கியுள்ளார்.

புறக்கட்டமைப்பில் வீரசோழியம் போன்றே சுவாமிநாதமும் தமிழ் ஐந்திலக்கண மரபில் உள்ளது. ஆனால் பாலவியாகரணம் முன்பே பலமுறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்று பத்து பரிச்சேதங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றில் ஒத்துப்போகும் இயல் பிரிப்புகளை ஆசிரியர் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார். இதன்வழி ஆசிரியர் பின்வரும் முன்று கருத்துகளுக்கு வருகிறார். 1.இருநூல்களும் ஒரே காலக்கட்டத்தில் எழுதப்பட்டவை, 2.இரு நூலாசிரியர்களும் தத்தம் மொழிக்குரிய இலக்கணக் கூறுகளை விளக்குவதைக் கருத்தில் கொண்டிருக்கின்றனர். 3.அவ்விருவரும் சமஸ்கிருதச் சொற்களைக் கலைச்சொற்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

இரண்டாவது பகுதி இரண்டு நூல்களிலும் உள்ள எழுத்தியல் குறித்த செய்திகளை ஒப்பிடுகிறது. சுவாமிநாதம் எழுத்துக்கள் குறித்த விளக்கத்தை எழுத்தாக்க மரபியல் எனும் பகுதியிலும் பாலவியாகரணம் சஞ்ஞா பரிச்சேதம் என்னும் பகுதியிலும் விளக்குகிறது. எழுத்தியல் தொடர்பாக இரண்டிலும் பொதுவாகக் காணப்படும் 11 கூறுகளைப் பட்டியலிட்டுள்ளார். அவை: 1.புறக்கட்டமைப்பு 2.எழுத்துக்களின் பொது மரபு 3.எழுத்துக்களின் அறிமுகம் 4.பிறப்புமுறை 5. புணர்ச்சி 6.சார்பெழுத்து 7.வரிவடிவமும் மாத்திரையும் 8.மொழிமுதல், இறுதி, இடை நிலைகள் 9.பிந்து(தெலுங்கில்) 10.சொல்வகை 11.வழு -ஏற்றல் ஆகும். இவற்றில் சில சுவாமிநாதத்திலும் சில

பாலவியாகரணத்திலும் இல்லை, உண்டு என்பதைப் போல இப்பகுதியை விளக்கி இயல் உள் ஒப்பீட்டு அட்டவணையோடு நிறைவு செய்கிறார்.

இவ்வியலின் இறுதிப்பகுதி முத்துவீரியம், பாலவியாகரணம் இரண்டும் எழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்யும் முறையை விளக்குகிறது. முத்துவீரியம் எழுத்து என்றால் என்ன என்பதை வரையறுத்து, பின்னர் எழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்கிறது. ஆனால் பாலவியாகரணம் முன்பே குறிப்பிட்டது போல சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் எழுத்துக்களைக் கூறிய பின்னர் தெலுங்கு எழுத்துக்களைக் கூறுகிறது. முத்துவீரியம் இலக்கணக் கலைச்சொற்களுக்கு மேலும் சில சொற்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அவற்றை ஆசிரியர் பட்டியலிட்டுள்ளார். (எகா) உயிர் என்பதற்கு அச்சு, ஆவி, சுரம் பூதம் எனவும் மெய் என்பதற்கு ஊமை ஒற்று உடல் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

இயல்-7 : எச்ச உறவுகள்

இவ்வியலில் ஆசிரியர் இரண்டு கூறுகளை விளக்குகிறார். ஒன்று எழுத்துக்கடன் **பெறுவதால்** ஒரு மொழி தழைக்குமா, மற்றொன்று பாலவியாகரணத்தில் தொல்காப்பியத்தின் தாக்கம் ஆகும். முதல் பகுதியில் எழுத்துக்கடன் ஒரு மொழிக்குக் கேடே என்பதைத் தமிழ் அறிஞர்களின் கருத்துக்கள்வழித் தாமும் உடன்படுவதைச் சுட்டுகிறார், சமஸ்கிருத சொற்களுக்கான ஒலியைச் தமிழ்ச்சொற்கள் கொண்டே நிரப்ப வேண்டும் என்பது தொல்காப்பிய காலத்திலேயே நமக்கு இருந்திருக்கிறது. பின்னர் நன்னூல் அதற்கான விதிகளையும் வகுத்துள்ளது. அதனையும் ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பாலவியாகரணமும் இதே கோட்பாட்டோடுதான் இருந்திருக்க வேண்டும். அதன் காரணமாகவே தெலுங்கு(30) எழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்வதற்கு முன்போ சமஸ்கிருத(50) பிராகிருத(40) எழுத்துக்களை அறிமுகம் செய்துவிடுகிறார். இரண்டாம் பகுதி மேற்கூறிய கருத்துக்களையே கூறி பாலவியாகரணத்தை எழுதிய சின்னயசூரிக்கு மொழித்தாய்மைக் கொள்கை உள்ளது என்பதாகக் கூறி நிறைவு செய்கிறார். அதற்கு ஆசிரியர் எழுத்துக்களின் அறிமுகத்தையே சுட்டுக்காட்டுகிறார்.

நிறைவுரை

இந்நூலின் நிறைவுரையாக ஆசிரியர் ஒரு முக்கிய கருத்தைப் பதிவிடுகிறார். தெலுங்கு இலக்கணம் தமிழ் இலக்கணத்துடன் உறவு கொண்டிருப்பதற்கான காரணம் தமிழ் இலக்கணக் கலைஞர்களுடன் கொண்ட தொடர்பே ஆகும். அவற்றிற்கான காரணங்களாகச் சிலவற்றைப் பட்டியலிட்டிருக்கிறார்.

அவை 1.கலை, பண்பாடுவழித் தொடர்பு, 2.இலக்கிய அறிஞர்களுடனான தொடர்பு, 3.தெலுங்கு இலக்கண-இலக்கிய ஆசிரியர்களின் தமிழ் அறிவு, 4.சின்னயசூரியின் தமிழ்நாட்டுத் தொடர்பு ஆகியன ஆகும்.

மதிப்புரை

முற்றிலும் அறிமுகம் இல்லாத பல நூல்களைப் பட்டியலிடுகிறார். குறிப்பாக யாப்பு இலக்கணத்தைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கண நூல்களின் பட்டியலாக மயேச்சுவரம்-மயேச்சுவரர்(6-ஆம் நூற்), நற்றத்தம்-நற்றத்தனார்(7-ஆம் நூற்) அவ்வாறே தெலுங்கு இலக்கண நூல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

ஒரே தெலுங்கு இலக்கண நூலைத் தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நன்னூல், சுவாமிநாதம், முத்துவீரியம் ஆகிய இலக்கண நூல்களோடு ஒப்பிட்டு விளக்கும் இடத்து கருத்துக்கள் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெற வாய்ப்புள்ளது. அதனை ஆசிரியர் சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளார். ஒரு தமிழ் இலக்கண நூலிடத்து பாலவியகரணத்தின் ஒரு கூறோடு கூர்ந்து ஒப்பிட்டு மற்றொரு இலக்கண நூலோடு மற்றொரு கூறை விளக்குகிறார். தமிழில் ஐந்து இலக்கண நூல்களை எடுத்துக்கொண்டு தெலுங்கில் ஒரே இலக்கண நூலான பாலவியாகரணத்தோடு ஒப்பிடும் போது புறகட்டமைப்பு, எழுத்தறிமுகம் போன்ற கூறுகள் மீண்டும் மீண்டும் நூல் முழுக்க வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. குறிப்பாக பாலவியாகரண எழுத்தறிமுகப் பகுதியான சமஸ்கிருத பிராகிருத தெலுங்கு எழுத்து அறிமுக நூற்பாக்கள். அதே போல சஞ்ஞா பரிச்சேதத்தின் உட்பிரிவுகளையும் குறிப்பிடலாம்.

விளக்கமுறையில் ஒரு ஒழுங்குமுறையைப் பின்பற்றவில்லை எனத் தோன்றுகிறது, குறிப்பாக இரண்டாம் இயலில். தொல்காப்பியம் தொடங்கி காலந்தோறும் முதலெழுத்து, விகாரம், சொல்வகை ஆகிய முன்றிலும் கொண்டுள்ள தொடர்பை விளக்கும் பகுதியில் முதலெழுத்தை எழுத்துக்களின் வகைப்பாட்டின் அடிப்படையிலும் விகாரத்தை இலக்கண நூல்களின் அடிப்படையிலும் சொல்வகையை இரண்டு, நான்கு என எண்ணிக்கை வகையிலும் விளக்கியிருக்கிறார். ஒரே மாதிரியான முறையைப் பின்பற்றி இருந்திருக்க வேண்டும். மேலும் அதே இரண்டாம் இயலில் மேற்குறிப்பட்ட முன்றையும் விளக்கும் இடத்து சில இலக்கண நூல்களைக் குறிப்பிட்டும் சில இலக்கண நூல்களைக் குறிப்பிடாமலும் விட்டுச்சென்றுள்ளார். நூல் தொடக்கத்திலேயோ அல்லது இயல் தொடக்கத்திலேயோ இலக்கண நூல்களின் பட்டியலைத் தந்திருக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் இயலில் தமிழ் இலக்கண நூல்களுக்கு இடையேயான உறவை ஒவ்வொரு காலத்திலும் தோன்றிய நூல்களின் தொடர்ச்சி போல விளக்கியுள்ள

முறை சிறப்பாகும். அதேவேளையில் முன்றாம் இயலில் தெலுங்கு இலக்கண நூல்களுக்கு இடையே ஆன உறவை விளக்க முற்படுகையில், 250-க்கும் மேற்பட்ட தெலுங்கு இலக்கண நூல்கள் இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் விளக்கும் இடத்து முதலில் தோன்றிய அதாவது 11-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஆந்திர சப்த சிந்தாமணிக்கும் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சின்னயசூரியின் பாலவியாகரணத்திற்கும் தொடர்பை வரையறுக்க முனைகிறார். இடையில் எழுதப்பட்ட ஒருசில இலக்கண நூல்களின் பெயர்களை மட்டும் குறித்துச் செல்கிறார். ஆசிரியர் தமிழாய்வாளராக இருப்பதும் தெலுங்கு இலக்கண மரபு குறித்த தரவுகளின் வரையறுக்கப்பட்ட அறிவையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இருப்பினும் முந்தைய தெலுங்கு அறிஞர்களின் கருத்துகளையாவது தெலுங்கு இலக்கண உறவு தொடர்ச்சியில் கொடுத்திருக்கலாம். தெலுங்கு-தமிழ் இலக்கணத் தொடர்ச்சிகள் குறித்த இரண்டு, முன்றாம் இயல்களில் உள்ள மற்றொரு முக்கிய ஒப்பீட்டு விளக்கமுறைத் தன்மையாவது: தமிழில் தொடர்ச்சியை, எழுத்து, விகாரம், சொல்வகை எனவும் தெலுங்கில், சஞ்ஞா பரிச்சேதம், பிந்து (வட்டம்), பாலவியாகரணத்தில் முந்துநால் தரவுகள் எனவும் வெவ்வேறான தொடர்ச்சியை விளக்கியுள்ளார். மேலும் அதே முன்றாம் இயலின் விளக்கமுறையில் ஒழுங்கின்மையைக் காணமுடிகிறது. சஞ்ஞா என்பது பாலவியாகரணத்தில் ஒரு இயல் ஆகும், பிந்து என்பது அவ்வியலில் உள்ள ஒரு கருத்தியல், (தமிழில் வேற்றுமை, சார்பெழுத்துப் போன்று) ஆகும். முன்றாவதாக பலவியாகரணத்தின் முந்துநால் தரவு என விளக்கியிருப்பது பொருத்தமற்றதாகத் தோன்றுகிறது.

பாலவியாகரண விதிகளை ஆந்திர சப்த சிந்தாமணி உட்பட அதற்கு முந்தைய சமஸ்கிருத இலக்கண நூல்களில் இருந்தும் இயலமைப்பைத் தொல்காப்பியத்தில் (குறிப்பாக எச்சவியலை அமைத்துக்கொண்டதன்வழி) இருந்து வரையறுத்துக்கொண்டதாக ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு மேலும் சில விளக்கங்களைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

நான்காவது இயலில் சொல்வகைப்பாட்டைக் குறிக்கும் இடத்து தமிழில் உள்ள தனித்து எண்ணப்பட்டவை, எண்ணப்படாதவை குறித்த வகைப்பாட்டை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது, ஆனால் தெலுங்கில் அந்த வகைப்பாட்டிற்குப் பின் உள்ள தர்க்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. குறிப்பாக சமாசம்-தொகைச்சொற்கள் இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையே ஆகும். ஆனால் அதைத் தனித்து எண்ணப்படுபவை எனும் பிரிவில் வகைப்படுத்தியுள்ளார். அதே போன்று நாமம்-பெயர்ச்சொல் என்பது தமிழில் தனித்து எண்ணப்படுபவை. ஆனால் அதை தெலுங்கில் தனித்து எண்ணப்படாதவை வகைப்பாட்டில்

வைத்துள்ளார். இவற்றிற்கான காரண காரியத் தொடர்பை விளக்கியிருக்க வேண்டும்.

இயல் ஆறில் சுவாமிநாதம், பாலவியாகரணம் புறக்கட்டமைப்பை விளக்கிவிட்டு கீழ்க்கண்ட மூன்று கருத்துக்களுக்கு ஆசிரியர் வருகிறார். 1.இருநூல்களும் ஒரே காலக்கட்டத்தில் எழுதப்பட்டவை, 2.இருவரும் தத்தம் மொழிக்குரிய இலக்கணக் கூறுகளை விளக்குவதைக் கருத்தில் கொண்டிருக்கின்றனர். 3.அவ்விருவரும் சமஸ்கிருதச் சொற்களைக் கலைச்சொற்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இக்கருத்துக்களுக்கும் புறக்கட்டமைப்பு என்பதற்கும் எவ்விதமான தொடர்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஆசிரியர் நன்னயாவிற்குத் தமிழ் தெரியும் என்பதற்கு என்ன அகச்சான்றுகள் உள்ளன எனத் தெரியவில்லை. நன்னயாவின்வழி தெலுங்கின் முதல் காப்பியம் தோன்றுவதற்கு தமிழ் உறவுமுறைகொண்ட அரசன்தான் காரணம் என்ற ஒரு வரலாற்றுச்சான்றை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு முடிந்த முடிபுபோல சொல்லத் தேவையில்லை.

கோட்பாடு சார்ந்த நூல்களைக் குறித்து எழுதும்போதும் விளக்கும் போதும் அப்பிரதிகள்தான் முதன்மை பெற வேண்டும். அதை எழுதியவர் இரண்டாவதுதான். ஆனால் இந்நூலில் ஆசிரியர் பல இடங்களில் ஆசிரியர்கள் பெயரைச் சுட்டி விளக்குகிறார். சில இடங்களில் இலக்கிய நடை போன்ற மிகைபட்ட நடை உள்ளன என்பதை முனிவர் (வீரமாமுனிவர்), ஒத்து நிற்கும் இடங்கள், துலக்கும் போன்ற சொற்கள்வழி அறியலாம்.

பின்னிணைப்புகள் பல பயனுள்ள தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. குறிப்பாகக் கலைச்சொற்கள் குறித்த முதல் பின்னிணைப்பைக் கூறலாம்.

நிறைவுரையானது இரண்டு பக்கம்கூட இல்லாமல் முடிகிறது. முந்து இயல்களில் முடிபுகளாகப் பெறப்பட்டவைகளைத் தொகுத்து ஆய்வுரை போல விவாதித்து ஆய்வின்வழி ஆய்வாளரது முடிபு என்ற சிலவற்றைத் தருதலே மரபாகும். ஆனால் இதில் ஒற்றைக் கருதுகோள் இல்லாமையால் அதை நிறுவ வேண்டிய தேவையும் இல்லாமல் போகிறது. மேலும் நிறைவுரையில் பாலவியாகரணம் தமிழ் மரபோடு தொடர்புகொண்டுள்ளது அதற்கான காரணங்களாக 1.கலை, பண்பாடுவழித் தொடர்பு, 2.இலக்கிய அறிஞர்களுடனான தொடர்பு, 3.தெலுங்கு இலக்கண-இலக்கிய ஆசிரியர்களின் தமிழ் அறிவு, 4.சின்னயசூரியின் தமிழ்நாட்டுத் தொடர்பு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். பாலவியாகரணம் தமிழ் மரபோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளதை விளக்குதலே இவ்வாய்வின் நோக்கமெனில் அதற்கான காரணங்களெனக் கூறியுள்ள இந்த

நான்கு கூறுகளையே ஆசிரியர் விளக்கியிருக்க வேண்டும். அவைகளையே இயல் பிரிப்புகளாகக் கொண்டு முடிபுகளை வரையறுத்திருக்க வேண்டும்.

மதிப்பீட்டுக் கருத்து - சாரம்

இந்நூலின் கருத்துகளை விடவும் அவற்றின் விளக்கமுறைக்கும் ஒப்பீட்டு முறைக்குமே முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்த மதிப்புரை எழுதப்படுகிறது. இந்நூலிற்கான தலைப்பானது "பாலவியாகரணம் தமிழ் மரபிலக்கண நூல்களோடு கொண்டுள்ள தொடர்பு" என வைத்திருக்கலாம். அதுவும் புறக்கட்டமைப்பு, எழுத்தியல் தொடர்பான செய்திகள் ஆகியவற்றை மட்டுமே விளக்குகிறது எனலாம். மதிப்புரையின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டது போன்று பல்கலைக்கழக ஆய்வு தாண்டி ஒப்பீட்டு இலக்கண ஆய்வில் (குறிப்பாக தெலுங்கு தொடர்பான) தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வரும் முனைவர் த.சத்தியராஜ் அவர்களின் பணி சிறப்பானதாகும். இந்நூலையும் சேர்த்தே குறிப்பிடுகிறேன்.

Bibliography in Tamil

அறவேந்தன் இரா. (2005). *சமூக வரலாற்றியல் நோக்கில் தமிழும் தெலுங்கும்*.

நாகர்கோயில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

சத்தியராஜ் த. (2017). *இலக்கண உறவு:தமிழும் தெலுங்கும்*. நெய்வேலி: காகிதம் பதிப்பகம்.

சுயம்பு பெ. (2004). *இலக்கண நூல்களில் கருத்து வளர்ச்சி*. சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

Bibliography in English

Sathiyaraj, T. (2017). *Ilakkaṇa uravu: Tamilum teluṅkum*,. neyvēli: Kākitam patippakam.

Aravendhan, R. (2005). *Camūka varalāriyal nōkkil tamiḷum teluṅkum*, Nākarkōyi: IKālaccuvaṭu patippakam

Suyampu, P. (2004). *Ilakkaṇa nūlkaḷil karuttu vaḷarcci*. cheṇṇai: Ulakat tamiḷārāycci niṟuvaṇam.